

בעזהש"ת

קונטראס

ךער הייליגער רבינו נתן

אין דעם קונטראס ווערט געשיליךערט די רייכע ירושה פון
התקינות וואס דער הייליגער רבינו נתן זקרונן לברכה האט
אנז איבערגעלאזט. אויך אַ בליך ווי אַזוי משע קש וויאן צע
וועלכער עזיך צע ניין

באָרגעלאָרנט דורך

כבוד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש ז"ע

אוד ליום עשרה בפסbat, פרשת ויחי, תשע"ד - יומא
היילולא פון הייליגן רבינו נתן זקרוננו לברכה

געבייט אויף די ווערטער פון הייליגן רבינו, אדוננו, מוריינו ורבינו
רבינו נתן מברסלב, זכותו יאנ ערלינו

און אויך די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריינו קאנז קדוש
רבינו נתן מברסלב, זכותו יאנ ערלינו

און עס אי ציאנאגעקלאָבקנו מיט פסקוים פון תורה, ביאים, קתובים, און מאכרים
סן די הייליגן הו"ל, פון זקרונן מדרשין און הייליגן תורה.

אריךגעגען בעזהש"ת
דורך סידי ברסלב - קריית יאל ז"ע

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארה פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.780.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0583

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

بني ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.780.5715

היכל הקודש

ויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1852

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.487.5299

היכל הקודש

בלומינגראו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל האקורד

ירושלים

רחוב רבינוביץ מברסלבל 15
054.845.6150

צוהען רדי
הערילע ענשטיירדים
פונעם ראש ישיבת שליט"א
דופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאדרי אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרון הדפסה
היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

דער הייליגער רבוי נָתֵן

.א.

שטייענדיג אין די הילולא פון הייליגן רבוי נָתֵן פון
ברסלֶב זכותו יגן עליינו, איז די ריכטיגע צייט אביסל
ארום צו רעדן פונעם גרויסן בעל הילולא, און פון די
מוראדייגע התחזקות וואס ער האט איבערגעלאזט
פאר יעדען איד ביזן היינטיגן טאג.

א חידוש פון א פֿלְמִיד

דער הייליגער רבוי נָתֵן איז גענוווען א זעלטעההייט
פון א פֿלְמִיד, אין אלע דורות זעהט מען נישט איז א
פלميد זאל זיין איזוי געטניי און איבערגעגעבן צו א

דער הייליגער רבוי נָתֵן

רבינז ווי עַר איז גענוווען צום הייליגן רבינז. רבוי נָתֵן
 האט זיך אַמְּאַל אויסגעדרוקט: איך חָבֶב גַּעֲפֹעַלִּיט
 ביימס באַשְׁעַפְעַר, או פונקט אַזְוִי ווי וווען מען דערמאנט
 דעם הייליגן פָּנָא רבוי שְׁמַעַן בר יְחָאִי דערמאנט מען
 אויך זיין קינד רבוי אלעַזֶּר און זיין תלמיד רבוי אַבָּא, און
 וווען מען איז מזכיר דעם אַרְבָּי הַקָּדוֹשׁ איז מען גַּלְיַיְךְ
 מזכיר זיין באַגְּלִילִיבְּטָן פָּלְמִיד רבוי חיַים וויטאל זכותו
 יגן עליינו, און וווען מען רעדט פונעם בעל-שייס-טוב
 הַקָּדוֹשׁ זכותו יגן עליינו און פון חסידות רעדט מען
 גַּלְיַיְךְ אַזְוִי פונעם גַּרְוִיסְטָן מגיד פון מעזריטש, די זעלכְּבָעַ
 חָבֶב אַזְוָאַלְטָן או גַּלְיַיְךְ וווען מען דערמאנט דעם
 הייליגן רבינז זאל מען מיר אויך מזכיר זיין; און אַזְוִי
 איז טאָקָע מְקוּם גַּעֲנוֹאָרָן דער הייליגער רבוי מיט רבוי
 נָתֵן גַּיְעַן שְׂטָעַנְדִּיגְג צוֹזָאָמָעָן, אַיְבִּיג וווען מען רעדט
 פונעם רבינז רעדט מען אויך פון רבוי נָתֵן, וויל אָן אַים

דער הייליגער רבּי נָתָן

ה

ויאַלְט מֶעָן בְּכָלְלַ נִישְׁט גַּעֲוֹאָסֶט פֿוֹנְעָם רְבִיןַ, אָוָן
זַיְכָר נִשְׁט גַּעֲהָאָט קֵיַין שָׁוֵם הַשְּׁגָה אִין דָעַם רְבִיןַ.

דער עָקָר אִיז הַתְּחִזְקוֹת

דער הייליגער רבּי נָתָן אִיז גַּעֲנוּעָן דער וּוֹאָס הָאָט
פֿאָרְשְׁטָאָגָעָן אָז דער עָקָר פֿוֹנְעָם רְבִיןַ אִיז נָאָר
הַתְּחִזְקוֹת, רְבּי נָתָן הָאָט אַמְּאָל גַּעֲזָאָגֶט: אָן הַתְּעֻזְרוֹת
וּוֹאָס קוּמְט אָרוֹיס פֿוֹן הַתְּחִזְקוֹת וּוֹעַט זַיְךְ הַאָלְטָן,
אָבָעָר אָן הַתְּעֻזְרוֹת וּוֹאָס קוּמְט פֿוֹן הַתְּעֻזְרוֹת וּוֹעַט
זַיְךְ נִשְׁט הַאָלְטָן, נָאָכְדָעָם וּוֹעַט מֶעָן אָרְאָפְפָאָלָן
דָעַרְפּוֹן. דָעַרְפּאָר זַעַהַט מֶעָן וּוֹי רְבּי נָתָן אִיז נָאָר מַחְזָקָן,
אָלָע בְּעַנְדָעָר לְקוּטִי הַלְּכֹות אִיז פֿוֹל נָאָר מִיט הַתְּחִזְקוֹת,
אָנוֹדָאי אִיז אִינְצְוּוֹיְשָׁן אוּיְךְ דָא מַזְרָא' דִיְגָע פֿרְוּשִׁים
אוּיפְּנִין לְקוּטִי מַזְבָּהָן, אָבָעָר דָעַר עָקָר אִיז הַתְּחִזְקוֹת,
מַחְזָק צַו זַיְין מַעֲנְטָשָׁן זַיְךְ צַו קָעְנָעָן דָעַרְהַאָלְטָן אוּיְךְ

דער הייליגער רבבי נָתָן

דער וועטלט, זואס דאס איז בײַם הייליגן רבבי נָתָן גענזען
וּרְיכְטִיגֶּעֶר פֿוֹן אַלְעָהָרְשִׁים אָוֹן פֿוֹן אַלְעָהָרְשִׁים.

פֿאָרְנוֹאָס לִיגְסְּטוֹ אַזְוִיפְּלֵיל אַיִּין בְּעֵט ?

גָּלְיִיךְ אֲנֵה יַיְבֵּךְ לְקוֹטֵי הַלְכֹות (השכמת הבזק, הלהא,
מייסד על לקוטי מונברען חלק א, סימן רבב), רַעֲדַת דער
הייליגער רבבי נָתָן ברית ארום ווי שטארק איד דארף
זיך דן זיין לפֿף זכות, טַרְעַפְּן אַיִּין זיך אַנְקִינְדָּה טַזְבָּה,
אֲנֵה הייבָּן זעהן אָז עַס אַיִּז נִישְׁט אַזְוִי גַּעֲפָעָרְלִיךְ ווי ער
מיינט, וויליל יעַדְעַר אִיד קָעָן אוֹיף דער וועטלט אַסָּאָךְ
אוֹיפְּטָון, אָוֹן טוֹט אַסָּאָךְ אוֹיף, נָאָר ער ווַיְיסְט נִישְׁט ווי
חַשּׁוֹב ער אַיִּז אַיִּין הַיְמָל, זְוַעַן ער זְאָל ווַיְסִין זְיַין חַשִּׁיבות
אַיִּין הַיְמָל זְוַאַלְט ער נִישְׁט אַרוּמְגַעְנָגָעָן אַזְוִי
אַנְגַּעַבְּלָאָזְן אָוֹן מִינְאָשְׁדִּיג, צַוְּבָרְעַכְנְדִּיג אַלְעָהָרְשִׁים
אַרוּמְגַעְ, פֿאָרְקָעְרט, ער זְוַאַלְט גַּעַנְזָעָן אַזְוִי פֿרְיִילִיךְ אָז
ער זְוַאַלְט גַּעַזְיְגָעָן אָוֹן גַּעַטְאָנְצָן אָוֹן אוֹיפְּגַעַלְעַבְּט

דער הייליגער רבבי נָתָן

יעדן וועם ער טְרֵעֶפֶט, אֲבָעָר ווַיְבָאֵלֶד אַמְעָנְטָשׁ ווַיִּסְטַּח
דאָס נִישְׁטָט, לִגְטָט עָר אִין בְּעַט צְוֹבְּרָאָקָן אוֹן
אַנְגָּעָנוּוַיְיָטָאָגֶט פּוֹל מִיט יַאֲוָשׁ, אוֹן עָר הַאֲלָט אִין אִין
שְׁלָאָפָּן, נָוָאָס דָּאָס בְּרַעֲנָגֶט אִים צָו דִּי עַרְגָּסְטָע עַבְּרִוּתָה
(לקוטי מוהר"ז חָלֵק א, סימן רכ"ו).

די וויב דארף מען די עַרְשָׁטָע מַחְזָק זַיִן

דָּעֵרְפָּאָר אִין דִּי אַרְכְּבָעֶט פָּנוֹן אַיְדַּי זַיִךְ גָּאָר מַחְזָק צָו
זַיִן, אוֹן צָו דָעַם מַחְזָק זַיִן יַעֲנָעָם אוֹיְךְ, דִּי עַרְשָׁטָע
דָּאָרָפְּ מַעַן מַחְזָק זַיִן דִּי בְּגִיְּ בֵּית, אַזְוִי ווַיִּחְנָןְיָל זָאָגָן
(ראש השנה ר' ע"ב): אָשָׁה - בָּעֵלה מִשְׁמָחָה; אַמְאָן דָּאָרָפְּ
פְּרִיאַיְיךְ מַאֲכָן זַיִן פְּרוֹוי. ווַיִּנְיְשָׁט הַאֲטַזְיָה קִינְגָּעָר אוֹן
זַיִט טְרָאָגֶט אַוִּיכְיָה זַיִךְ אָן עַול, זַיִי אִיר כָּאָטָש מִשְׁמָחָה, לְעֵב
מִיט לִיְבְּשָׁאָפֶט אוֹן שְׁלוֹם צְוֹזָאָמָעָן, אוֹן אָנוֹוְדָאי טְעַנָּה
זַיִךְ נִישְׁטָט אוֹן קְרִיגָּה זַיִךְ נִישְׁטָט אַוִּיכְיָה יַעֲדָע זַאָק, רָוב שְׁלוֹם
בֵּית פְּרָאָבְלָעָמָעָן הַיִּבְטָט זַיִךְ אָן פְּוִין אַקְלִיְינָע טְעַנָּה'רַי,

דער הייליגער רבּי נָתֵן

חזו'ל זאגן (סנהדרין דף ז ע"א): א קרייגערוי איז ענלייך צו
 א קליען וואסערל זואס רינט, אבער נאכדען ווערט
 דערפונ א גאנצע טייח. מען זעהט נעבעה ווי ממענטשן
 קריין זיך אין שטוב איבער נארישקיטן, נאכדען
 ווערט דערפונ א גאנצע בריגז, ביז מען צוטיילט זיך
 רחמנא לאַלְזַן, יעדר מישט אריין זיין משפחה און עס
 טוֹט זיך אָן אַיבָּעֲךָ עַרְעַנִּישׁ, אָן ווער לִידְט פֿוֹן דָּעַם?
 די קינדער! פֿאוֹרוֹאָס הָאָט דָּאָס בְּכָל
 אויסגעפעטלט...? ווען דו האָסְט נאָר אַבִּיסְל שְׂכָל אָן
 דו בִּיסְט מְנוֹתָר אין שטוב, דו ענטפֿערְסְט נִישְׁט אָוִיף
 יעֶדֶע זאָך, וואָלְסְטו זיך אלְעַס גַּעֲקָעַנְט פֿאָרְשְׁפָאָרְן...!
 אַבּּעָר וויבאָלְד אַמעַנְטַש אָיז אָזְוִי צוּבְּרָאָכְן אָן
 דַעַפְּרָעְסְט דָּאָס בְּרַעֲנְגַט אִים צוֹ אַלְעַץְרָות רַחֲמָנָא
 לאַלְזַן.

מען טיילט געלט אומזינסט...

שטעטלט איז פאר או מען זאגט פאר א מענטש – "דארט און דארט ליגט הײַפֿעַגעס מיט געלט און מען קען געמען וויפֿיל מען וויל", וואלט ער דאך געלאָפּן אַנְגַּעֲפּוֹלֶט גאנצָע זַעַק, ער וואלט ניטאמָאל געהאט צוּיַּיט צוּ גִּין שְׁלָאָפּן, אַפְּילוּ אַינְמִיטַּן עַסְּן ווּאַלְט ער אַוְיךָ גענוּמָען נאָך אַוְיךָ נאָך, "אַ קְלִינִינִיקִיט מען טיילט געלט אַומְזִיסְט...". קומט אַוִיס אַז די גאנצָע פְּרָאָבְּלָעָם אַיז אַז אַ מענטש כאָפּט נִישְׁט זַיְן חַשְׁיבָּה אַוְיךָ ווּאָס ער קען אוּפְטוּהָן יַעֲדָע אַיְנְצִיגָּעָר מִינּוֹת, דער פָּאָר אַיז ער צוּבְּרָאָכָן אַוִיכָּפָּה טוֹיזְעַנְט שְׂטִיקְלָעָה, אַוְיךָ די צַיִיט אַיז בַּי אִים אַזְוִי בִּילִיג, קומט דער הייליגער רבוי אַוְיךָ ער ווּוִיזְט אַז יַעֲדָע אַיד אַיז אַנְגַּעֲפּוֹלֶט מִיט גּוֹטֶס, אַ אַיד אַיז פּוֹל מִיט מְזוֹת, אַזְוִי ווּי דער יְרוּשָׁלָמִי זַאגְט (ברכות סח ע"א): עַס אַיז נִישְׁט דָּא אַיד ווּאָס הָאָט נִישְׁט הַוְּנָדָעָרֶת מְזוֹת

דער הייליגער רבוי נָתֵן

י

יעדן טאג, וויל יעדע ברכה איז א באזונדעך מצה;
ער דארף נאר אנהייבן צו קוקן אויף די גוטס וואס ער
פארמאגט, אנהייבן זיך מחה צו זיין און פרײיליך צו
זיין מיט די אלע מצות וואס ער האט, דאן וועט "צ'יטט"
באקומען בי אים א ניעץ ווערד, צ'יטט וועט בי אים זיין
די טיעערסטע זאך, און ער וועט אויסנוץן יעדע מינוט.

אויסגעפלט יעדע טאג

מען האט אמאל געפֿרַעֲגַט רבוי נָתֵן: פֿאָרְנוֹאָס האט
אייר א נאמען געגעבן דעם סֶפֶר פֿוֹנְגָם רְבִינְסֶס לְעַבְנָס
געשיכטע "חִיִּי" מָוְהָרְבָּן - און פֿאָר אַיְעָר לְעַבְנָס
געשיכטע "ימִי" נָתֵן [ימִי מָוְהָרְבָּת] ? האט ער געזאגט:
דער הייליגער רבוי האט זוכה געוווען או יעדע רגע איז
ביי אים געוווען מיט א ניעץ חיות און פרישקייט (חיי
מוחרבן סימן ח; ועיין לקוטי מוחרבן חלק א, סימן יח), דעריבער
פאסט דער נאמען חיי מוחרבן, וויל יעדע מינוט האט

עַר גָּעֵל עַבְט אַנְיִיעַ לְעַבְן, אַיְיךְ חַאַב נִישְׁט זֹכָה גָּעָזָעַן
צַו דָּעַם, אַבְעַר וּוָאַס יָא? – דִּי טָעַג חַאַב אַיְיךְ גָּעָהִיטַן...
אַיְיךְ חַאַב גּוֹט אַוִיסְגָּעָנוֹצֶט יְעַדְן טָאג, דָּעַרְפָּאָר מִין
סְפָּר חַאַב אַיְיךְ גָּעָרוֹפְּעַן יְמִינְתַּן – דִּי טָעַג פָּזְן הַיְילִיגָּן
רבוי נָתֵן.

האט רבוי נָתֵן גָּעָהָאָט הַשְּׁבָעָת הַקּוֹלְמוֹס?

בַּיְיַי רַבְּיַי נָתֵן אַיְץ גָּעָזָעַן דָּעַר עַקְרָד – הַיְיטַן דִּי צִיִּיט,
וּרְעַן מַעַן קַוְיקַט וּוַיְפִיל רַבְּיַי נָתֵן הַאט צַאַמְגָעָשָׂרְיבָּן
גָּעָהָט מַעַן אוֹזַן נַאֲרַמְאַלְעַ אַוְמַשְׁטַעַנְדַן אַיְץ נִישְׁט
מַעְגָּלִיךְ אַזְוִיפִיל צַו שְׁרַיְיבָּן, קַוְדָם אַלְעַ סְפָּרִים פָּונְגָּעָם
הַיְילִיגָּן רַבְּיַיְן: לְקוֹטִי מַוְהָרָן בַּיְיַקְעָן חַלְקִים, סְפּוּרִי
מַעְשִׁיות, סְפָּר הַמִּדּוֹת, שִׁיחּוֹת חַרְבָּן, חַיִי מַוְהָרָן,
קִיצּוֹר לְקוֹטִי מַוְהָרָן. דָּעַרְנָאָךְ זַיְינָעָן סְפָּרִים: אַלְעַ
רִיזְגָּע בְּעַנְדָּעָר לְקוֹטִי הַלְּכוֹת, לְקוֹטִי תְּפִלוֹת אַוְיָף אַלְעַ
תּוֹרוֹת [נוֹיִיל אַסְאָךְ תְּפִלוֹת זַעַנְעָן פָּאַרְלוֹוִין גָּעָגָאנְגָּעָן],

דער הייליגער רבִּי נָתֵן

לקויטי עצות, שמות הצדיקים, ימי מורהנו", עלים לתרופה, און נאך זיעער אסאך בריוויז וואס מען האט נישט אַוועק געליגט און עס איז נישט געדרוקט גענוארן. האט מען אַמְּאל געפֿרעהט רבִּי נָתֵן צו עער האט געהאט "השבעת הקולמוס"? – עס איז דא א שם מיט וואס מען קען באשוווען דעם פעדער עס זאל זיך שנגען שריבן (ען שם גודלים להחיך"א, מערכת ספרים, אותן ש', שבעל הש"ך היה לו השבעת הקולמוס), האט ער גענטפערט: נײַין! אַיִּו וויאזוי האב איך גענשריבן אַזויפֿיל? וויל איך האב געהיטן די צייט.

ב.

רבִּי נָתֵן אַיִּז מַקוֹּר בָּרוּסֶע צְדִיקִים

רבִּי נָתֵן אַיִּז גַּעֲבוֹרִין גענוארן שנות תק"מ (אקט יאר שפערטער פון הייליגן רבִּייז, וואס איז געבויין ראש חדש ניסן תקל"ב), ער איז מוקור גענוארן צום רבִּייז ויינדייג אלט

דען הייליגער רבוי נטען

יג

צְנוּוֹיִי אָזֶן צְנוֹאַנְצִיגֶּיָּאָר, נָאָנְטֶן צַוְּ רָאָשֶׁה פָּוּנַּ
תָּקָסְגֶּ, דָּאָס אִיז גַּעֲנוּעָן אַבְּיִסְלָל מַעַרְ פָּוּנַּ אַכְּטֶן אָרְ פָּאָרְן
רַבִּינְסֶ הַסְּטָלְקוֹת (יַיְחַ פְּשָׂרֵי תְּקֻעָאָ), רַבְּיַ נָטָן אִיז שְׁוִין
דָּאָן גַּעֲנוּעָן בַּיְ זַיְעָר אַסְאָךְ צְדִיקִים, צְרוּוַיְשָׁן זַיְ בַּיִם
הַיְילִיגָּן בָּאַרְדִּיטְשָׁוּבָעָר רַבְּ זַכְוֹתָו יָגָן עַלְיָינוּ וּוֹאָס עַר
הַאָט אִים זַיְעָר זַיְעָר לִיבְ גַּעַהָאָט, עַר פָּלָעָגָט אִים רַוְפָּן
בְּלַשׂוֹן חַבָּה "מִיְּנַן נְתַעַלְעַ", אָזֶן עַר הַאָט אִים מַזְרָאַדִּיגֶּ
בָּאוּוֹאָונְדָעָרט, עַס אִיז דָּא אָפְּיָלוּ תָּרוֹתָ גַּעַדְרוֹקָט אִין
"קְדוּשָׁת לְוִיִּי" [גַּנִּישָׁת בָּאַקָּאנְט וּוּעַלְעַכָּעַ] וּוֹאָס רַבְּיַ נָטָן
הַאָט דָּאָס אָפְּגַעַשְׁרִיבָן, אוֹיךְ אִיז עַר גַּעֲנוּעָן בַּיִם צְדִיקָה
רַבְּיַ מְרַדְכִּי קְרֻעַמְנִיצָעָר זַכְוֹתָו יָגָן עַלְיָינוּ, זַוְהָן פָּוּנַּ
הַיְילִיגָּן רַבְּיַ מִיכְלָעַ זַלְאַטְשָׁוּבָעָר זַכְוֹתָו יָגָן עַלְיָינוּ,
אַיְינְמַאל אִיז עַר גַּעֲנוּעָן אַנְטָעַרְנוּוּעַגְעַנָּס אִיז אִים
אוֹיסְגַעַקְוִמָּעַן צַוְּ שְׁלָאָפָן אִיןְ נַאֲכָט מִיטָּן הַיְילִיגָן רַבְּיַ
רַבְּיַ זַוְשָׁא פָּוּנַּ אַנְיְפָאָלִי זַכְוֹתָו יָגָן עַלְיָינוּ אִיןְ צִימָעָרָ,
רַבְּיַ נָטָן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הַאָט דָעַרְצִיְילָט דִי הַיְילִיגָעָ

דעך היליגער רבינו נתן

עבוקה וואס ער האט דאן צוּגַעַזְעָהָן, ווי אִינְמִיטֵן נאָכֶט
 בַּיִּחְצֹות הָאָט עַר זִיךְ אַרְאָפְגַעַנּוֹ אַרְפָּן פָּוּן בְּעֵט, אָוּן
 גַּעֲזָגֶט מִיט אַבְּרָעָן: זַוְשָׁא זַוְשָׁא שְׂטִיעִי שְׂוִין אוּיפֿ! אָוּן
 אָזוּן זַיִן גַּאנְצָע סְדָר וְוָאָס ער האט אַפְגַעַרְאָכֶטְן
 בַּיְינָאָכֶט, אָזוּן אִיז דַעַר הַיְילִיגַעַר רבינו נתן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה
 גַּעֲפָרָן צָו נָאָס אַסְאָס צְדִיקִים אָוּן צוּגַעַזְעָהָן זַיְעָר
 עבוקה.

דעך רבינו פרענטפערט זַיִן קְשִׁיא פָוּן אַלְעַ יָאָרֶן

שְׁטַעַנְדִּיג אִיז אִים שְׁנוּעָר גַּעֲוּוֹעָן דִּי קְשִׁיא: פַּאֲרֻוָּאָס
 קְרִיגֶט מַעַן אוּיפֿ עַרְלִיכָּע אִיךְ? פַּאֲרֻוָּאָס דָאָרָף זַיִן
 אָזוּפִיל מַחְלוֹקָת צְנוּוֹיְשָׁן דִּי חַסִּידִים אָוּן דִּי גַּרְוִיסָּע
 צְדִיקִים? אַיְכָּהוֹיְפָט יְעַצְּט וּוּעַן ער אִיז מַקְוּרָב
 גַּעֲוָאָרָן צָוּם הַיְילִיגָּן רַבְּיָן הָאָט אִים זַיְעָר גַּעֲבָאָדָעָרט
 דִּי קְשִׁיא, אִין דַעַם עַרְשָׁטָן רַאֲשָׁה הַשְּׁנָה (תקס"ג) הָאָט דַעַר
 רבינו גַּעֲזָגֶט אַלְאַנְגָּע שִׁיְינָע תָּוֹרָה (לקוטי מוהר"ן חלק א,

דער הייליגער רבּי נָתֵן

טו

סימן ח), הקאַט דער הייליגער רבּי נָתֵן גַּעֲזָגֶט : פון די גאנַצְעַת תורה האָב אִיךְ גַּאֲרְנִישַׁט פֿאַרְשְׁטָאָגָעַן, נָאָר דָּאָס וּוֹאָס דָּעַר רבּי הקאַט גַּעֲזָגֶט אַינְמִיטַּן די תורה, אָז וּוֹעֵן מַעַן הַעֲרַט מְחֻלְוקַת צְוּוֹיְשָׁן עַרְלִיכְכָּע אִיךְן, מַוְסְרַת מַעַן דָּעַם מַעֲנְטֵשׁ וּוֹאָס עַר הקאַט גַּעֲזִינְדִּיגֶט מִיט בִּיטְעָרָע עַבְירֹות פּוֹן פְּגָם הַבְּרִית, וּוֹאָס עַר אִיז נִישְׁט וּוּעָרְד צַו מַקּוֹרְבָּן וּוּעָרְן צַו די גְּרוֹסָע צְדִיקִים אוֹן הַאָבָן אַ גּוֹטָע לְעָבֵן, דָּעַרְפָּאָר מוֹז עַר הַעֲרָן פֿאַרְשְׁיךְעָנָע מְחֻלְוקַת צְוּוֹיְשָׁן די צְדִיקִים, אַבְּעָר אָוִיב הקאַט עַר שְׁכָל קְוִיקְט עַר נִישְׁט אָוִיפּ גַּאֲרְנִישַׁט אוֹן עַר גִּיְיט צָום צְדִיק וּוֹאָס קְעָן אִים הַעֲלָפָן, אוֹן דָּאָן בָּאַקְוּמַט עַר צְוָרִיק זִיְין לְעָבֵן אוֹן עַר לְעָבֵט אַחִים טּוּבִים ; אוֹן מִיט די וּוּעָרְטָעָר אִיז מִיר פֿאַרְעָנְטָפְּעָרָט גַּעֲנוֹאָרָן מִין קְשִׁיא.

דער הייליגער רבבי נָתָן

רבבי נָתָן אַ מְוֹרָאַ דִּיגָּעֵר לְמַדָּן

אין אַמְתָּעָן אַיּוֹ זַיִעַר אַינְטַעֲרַעַסָּאנְט אָז רבבי נָתָן
 הָאָט גָּאָרְנִישֶׁט פָּאָרְשַׁטָּאָגָעָן פָּוּנִי דִּי תּוֹרָה, וּוַיְיַלְּגַע עַר
 אַיּוֹ מִקּוּרְבָּגָעָנוֹאָרָן צָוֵם רבבי נָתָן אַיּוֹ עַר שְׂוִין גָּעָרוּעָן אָ
 מְוֹרָאַ דִּיגָּעֵר לְמַדָּן, עַר הָאָט גָּעַהָאָט אַ גָּעַשְׁמָאָק
 שְׁוּס מִיט אַלְעָה תּוֹסְפּוֹת, עַר הָאָט גָּעַהָאָט אַ גָּעַשְׁמָאָק
 אַיּוֹ דּוֹרְכְּגִיאַן אַוְיַף אַוְיַסְעַנְגּוּיַינִיגּ מִיט נָאָךְ פְּלִיסִיסִיגּ
 חֲבָרִים אַלְעָה תּוֹסְפּוֹת פָּוּנִי שְׁוּס אַיּוֹ דִּי רַיִּיעַ, יַעֲדָע קְשִׁיאָ
 מִיט יַעֲדָע תִּירּוֹץ פָּוּנִי תּוֹסְפּוֹת.

דער גְּרוֹיִסָּעֵר שְׂוּעוֹר פָּוּנִי רבבי נָתָן

בַּיִּי דִּי דְּרִיְצַן יָאָר הָאָט אִים גָּעַנוּמָעָן פָּאָר אָז
 אַיִּיךְעַם דָּעָר גָּוְעַלְטָס גָּאוֹן רבבי דָּוד צְבִי אַוְיַעַרְבָּאָךְ
 זְכוֹתָהוּ יָגַן עַלְינוּ, דָּעָר בָּבְ פָּוּנִי שָׁאָרִיגְּרָאָד קְרֻעַמְנִיזְ אָוּן
 מַאְהָאָלוּב - דְּרִיִּי רַיִּיזְגַּע שְׁטַעַט אַיּוֹ אַוְקְרִיְינִעַ, עַר אַיּוֹ
 גָּעָרוּעָן אַזְאָ גְּרוֹיִסָּעֵר מַעֲנַטְשָׁ אָז דָּעָר הַיְילִיגָּעֵר רבבי

דער הייליגער רבוי נטען

יז

ברוכיל מעזיבושער זכותו יגן עלינו האט אויף אים עדות גענאגט איז וואו ער גייט נאר - גייט אליהו חנבייא מיט אים מיט.

אליהו חנבייא גייט אים שטעהנדיג נאך

דאש האט פאסיקט אינמאל ווען מען האט מכבד געוווען דעם הייליגן רבוי ברוכיל צו זיין סנדק בי אברית, אבער אוזי ווי עס איז דאן געוווען אינמייטן ווינטער מיט גרויסע שניען האט ער נישט געקענט אנקומען אין צייט, מען ווארט און מען ווארט אבער דער הייליגער רבוי ברוך איז נאך אלץ נישט דא, ביז דערנויל רוקט זיך דער זיגער און עס ווערט שפטער און שפטער האט מען נישט געהאט קיין ברירה און איבערגעגעבן די כיבוד פארן רב דער גרויסער רבוי דוד צבי זכותו יגן עלינו, ווען דאס קינד איז שוין געוווען אויף זיין שויס, איז פלוצליינג דער הייליגער רבוי ברוך

דער הייליגער רבּי נָתָן

אַנְגָּעָקָוּמָעַן, יַעֲצַט טָאָר מַעַן שְׂוִין נִישְׁט אַרְאָפְּנָעָמָעַן דֵּי
 קִינְד פֿוֹן יַעֲנָעָמָס שְׂוִיס (שְׁלַחְנוּ עֲרוֹיךְ, יוֹרָה דָעָה, סִימְן רֶסֶה,
 סֻעִיף יַאֲ), אָוָן וּוּבְּאָלְד דָעָר הַיְילִיגָּעָר רבּי בְּרוּכִיל הָאָט
 גַּעַהָאָט אִין זַיְךְ "גְּבוֹרָה דְּקָדוֹשָׁה" הָאָט עַר מַקְפִּיד
 גַּעַוּעַן פָּאָרְנוֹאָס מַעַן הָאָט נִישְׁט אַוִּיסְגָּעָנוֹאָרט אָוִיפּ
 אַים, אָבָּעָר עַר הָאָט גַּלְיַיךְ גַּעַזָּאָט: נָוָאָס קָעָן אַיְיךְ טְוִיהָן
 אָזְ אַלְיָהָו הַפְּבִיא גַּיִיט אַים שְׁטַעַנְדִּיגְ נָאָךְ.

אוֹזָא קָלָאָרֶן שְׁכָל הָאָב אַיְיךְ נִישְׁט גַּעַטְרָאָפּוֹן

פָּלְעָגֶט עַר זַיְךְ שְׁטַעַנְדִּיגְ בָּאָרִימָעַן אָוָן זָאָגָן: מַעַן
 הָאָט מִיד אַנְגָּעָטְרָאָגָן גָּאָר שַׁיְינְגָּע שִׁידּוֹכִים אָבָּעָר
 אַיְינְגָּעָם מִיט אָזָא גְּרָאָדָן הַאָלָזְ, דָּאָס הַיִּסְטָדְ דֵּי קָאָפְּ זָאָל
 אַים אַזְוִי לִיגָּן אַוִיפּ דֵי פָלִיאִיצָעָס, וּוּרְבּי נָתָן - הָאָב אַיְיךְ
 נִישְׁט גַּעַטְרָאָפּוֹן. רבּי נָתָן הָאָט פָּאָרְמָאָגָט אַ מַוְרָאְדִּיגְן
 קָלָאָרֶן שְׁכָל, אָוָן זַיְינְ שְׁוּעוֹר הָאָט אַים שְׁטַעַנְדִּיגְ
 בָּאוּוֹאָונְגָּדָעָרט.

דעך הייליגער רבוי נטען

יט

זיין שנור געט זיך אן

אויך שפֿעטער ווען רבוי נטען איז מקרוב גענוארן צום
רבין און עס האט זיך אונגעהויבן א שטארקע מחלוקת
אויף אים, איזוי וווײיט איז זיין אייגענע טאטע האט
אויפֿגעעהצעט זיין וויב איז זאל זיך גטן פון אים,
האט זיך דער שנור אינגעע עקשנט זי זאל דאס בושם
פֿנים וואפּן נישט טohan, ער האט געפרעגט די
טאכטער: זאג מיר איז זאך - זוּית ער איז מקרוב
גענוארן צו דעם רבין לערנט ער עפֿעס?! האט זי
גענטפֿערט: טאטע איך מויז דיר זאגן דעם אמת איז ביז
יעצט האט ער אויך געלערנט מזראדייג פֿלייסיג, אבער
זינט ער איז מקרוב גענוארן צו דעם רבין קערט ער
ニישט אויף צו לערנען. האט ער איר געזאגט: אויב
אויז, זאלסטו אפֿילו אקערן מיט די נאץ, אדער גײַן
פארקייפּן א זאך זאלץ איז מאָך כְּדִי אהיכְמַצְוֶבֶר ענגן

דער הייליגער רבינו נתן

פְּרִנְסָה, אֲבָעֵר אַיִם זָאַלְסְטוֹ נִישְׁט מַוְתְּשַׁעַנְעַן נֶאֱר לְאַזְוָן
לְעַרְגַּעַן רְוָאִיגָּ.

בְּיִם רְבִין בְּאַקּוּמֶט מַעַן אַחֲשָׁק צוֹ לְעַרְגַּעַן

מַעַן זַעַהַט טַאַקְעַ אָז וּוֹעֵר עַס וּוֹעֵרֶת מַקְוָרֶב צֻוָּם
הַיְילִיגָּן רְבִין בְּאַקּוּמֶט אָזָא מִין חַשָּׁק צוֹ לְעַרְגַּעַן דִּי
הַיְילִיגָּע תּוֹרָה אָז עַר וּוֹילְנֶאֱר לְעַרְגַּעַן נֶאֱך אַוְן נֶאֱך.

אָן תּוֹרָה קָעַן מַעַן נִישְׁט לְעַבָּן

"אָן תּוֹרָה קָעַן אַמְעַנְטֵש נִישְׁט לְעַבָּן" - אַיז אַכְלָל
וּרְאֵס מַעַן דָּאַרְפּ שְׂטַעַנְדִּיג גַּעַנְקָן, חַזְוּל דַּעֲרַצְיַילָן
אוֹנוֹן (ברכות סא ע"ב) אַמְזָאָרְדִּיג אַמְעַנְטֵש אַמְעַנְטֵש אַמְעַנְטֵש
הָאַט פָּאַסִּירַט אַמְּאַל וּוֹעֵן דִּי רְוִיְמִישְׁעַר רַעֲגִירַוְנָג הָאַט
אַרְוִיְסְגַּעַנְעַבָּן אַגְּזָה אָז מַעַן טָאָר נִישְׁט לְעַרְגַּעַן תּוֹרָה,
אַיִינְמַאל קְוּמֶט פְּפּוֹס אַוְן זַעַהַט וּוֹי רְבִין עַקְיָבָא גַּעַמְט
צְאָמָסְאָך פְּלָמִידִים, עַר אַיז זַי מַקְרָב אַוְן לְעַרְגַּט מִיט

דער הייליגער רבוי נָתֵן

כא

זִי תֹּרֶה, זָאָגַט עַר אִים מִיט ווְאוֹנְדָעֶר: וְוֹאָס טוֹסְטוֹ
דָּא? דָּו הָאָסְט נִישְׁט מַזְרָא פֿוֹן דִּי רְוִימָעֶר? זִי קָעֲנָעָן
דִּיר דָּאָךְ הָרְגָּעָנָעָן דָּעֶרְפָּאָר? הָאָט אִים רְבִי עַקְיָבָא
גַּעֲגָעָבָן צָו עַרְקָלְעָרָן מִיט אַמְּשָׁל...

דוּ הַיִּסְט אָפָּשָׁר קָלוֹג - אָבָּעָר קָלוֹג בֵּין אַיִּיךְ!

אַמְּאָל אַיִּז אַפְּוֹקָס גַּעֲגָנָגָעָן נַעֲבָן דָּעָם יִם, הָאָט עַר
גַּעֲוָאָלֶט אָז דִּי פִּישׂ זָאָלָן אַרוֹיְסְקִוְמָעָן עַר זָאָל קָעֲנָעָן:
עָסָן אוֹן מַאֲכָן מִיט זִי אַפְּיָקָוּן... הָאָט עַר זִי גַּעֲזָאָגָט:
קוּמָט אַרוֹיְס וּוּעָלָן מִיר לַעֲבָן אַינְאַיְגָעָם אָזּוֹי וּוְיִ
אוֹנוֹזָעָרָע עַלְטָעָרָן הָאָבָן גַּעֲלָעָבָט אַינְאַיְגָעָם. הָאָבָן זִי
גַּעֲזָאָגָט: דוּ הַיִּסְט דָּעֶר קָלוֹגְסְטָעָר חִיה? דוּ בִּיסְט דָּאָךְ
דָּעֶר גַּרְעָסְטָעָר טְפִּישׂ! מַה-דָּאָךְ אַיִּן וּוְאָסְעָר וּוְאָוְ מִיר
קָעֲנָעָן לַעֲבָן הָאָבָן מִיר מַזְרָא יַעֲדָעָ רְגָע אָז מַעַן וּוּעַט
אוֹנוֹזָעָרָע אַרְוִיְסְכָאָפָּן אַיִּן עַגְדִּיְגָן אוֹנוֹזָעָר לַעֲבָן, אַינְדָּרוֹיְסָן
וּוְאָוְ מִיר קָעֲנָעָן נִישְׁט לַעֲבָן הָאָבָן מִיר דָּאָךְ זִיכָּעָר

דער הייליגער רבּי נָתָן

מוֹרָא. די זעלֶבֶעַ זאָךְ - הָאָט רְبִי עֲקִיבָא אוַיְסָגָעְפִּירְט - אָוִיב אָפְּלָוּנוּן מֵיר לְעָרְגָּעַן תּוֹרָה, וְוָאָס דָּאָס אִיז לְעָבָן פָּאָר אָמְעָנְטָשׁ (דְּבָרִים ל, כ), זָאָגָסְטוֹ אָז מַעַן דָּאָרְפּ מָוָרָא הָאָבָן, אִיז דָּאָךְ אָנוֹדָאִי אָוִיב מַעַן זָוָעַט נִישְׁטַּת לְעָרְגָּעַן תּוֹרָה אָז מַעַן דָּאָרְפּ מָוָרָא הָאָבָן; וּוַיְיִלְּאָן תּוֹרָה אִיז מַעַן אָזוֹי וּוַיְפִּישֵׁ אָן וּוְאָסָעָר, די תּוֹרָה אִיז וּוְאָסָעָר פָּאָר אָמְעָנְטָשׁ (בְּבָא קְמָא דְּף בְּבָעָ"א), אָוָן פּוֹנְקָט וּוַיְאָפִישֵׁ קָעָן נִישְׁטַּת לְעָבָן אָן וּוְאָסָעָר אָזוֹי קָעָן אָמְעָנְטָשׁ נִישְׁטַּת לְעָבָן אָן תּוֹרָה.

גַּיִי אֵיךְ צָו אָ גוֹטַע פֶּלַאַץ - אָדָעָר נִישְׁטַּת ?

דָּעַרְפָּאָר די עַרְשָׁטָע זאָךְ וְוָאָס מַעַן דָּאָרְפּ קְוִיקָּן וּנוּן מַעַן גִּיטָּא אָוִיפּ אָפֶלַאַץ אִיז, צָו מַעַן אִיז דָּאָרְטּ מַחְזָק אָוִיפּ תּוֹרָה, אָוִיב לְיִיגְטּ מַעַן דָּעַר עַקְרָבְּגַעְוּוִיכְטּ אָז מַעַן זָאָל לְעָרְגָּעַן תּוֹרָה וּוַיִּסְאֵיךְ אָז מַעַן גִּיטָּא אָפֶן אַמְתָּעָן וּרוּגָּג, אָבָעָר אָוִיב רַעַדְטּ מַעַן סְפָם פּוֹן לוֹפְטּ זָאָכָן,

דער הייליגער רבוי נטען

כג

אֲפִילוּ פָּוֹן דַּעֲרָהוּ בְּעֵנֶעָ זָאָכָן, פָּוֹן טָוָהָן עֲבֹדוֹת, טָאנְצָן
אוֹן שְׁפָרִינְגָּעָן אֲדָעָר סִי' וּוְאַסְפָּאָנָא הַנְּחָנוֹת, נָאָר פָּוֹן
פְּשָׁוֹט לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה רְעַדְתָּ מְעַן נִישְׁט, דַּעֲמָאָלְטָס אִיז
אַלְעָס גָּאָרְנִישְׁט מִיט נִישְׁט, וּוְיַיְלְגָּאָר דִּי תּוֹרָה אִיז תּוֹרָת
אַמְּתָה, אוִיסְעָר דַּעַם אִיז אַלְעָס חַלוּמוֹת אוֹן דַּמְּיוֹנוֹת.

וּוְעָר אִיז טָאָקָע אַמְּתָה עָר צְדִיק ?

דַּעֲרָה הייליגער רבוי זאגט (לקוטי מוחָרְץ חלק ב, סימן עב):
פָּוֹן וּוְיַיְלְגָּאָר מְעַן וּוְיַיְסָן צֻוֹּמָעָן אִיז מְקוּרָב צֻוֹּאָן אַמְּתָה
צְדִיק ? אֲפָשָׁר נָאָרְטָמָעָן זַיְדָ גּוֹט אָפ ? מְעַן קָעָן זַיְדָ אָוִיפָּ
דַּעַר וּוּעַלְט זַיְיָעָר שְׁטָאָרָק אָפְנָאָרָן, מְעַן גִּיטָּאָוִיפָּ אָ
פְּלָאָז אָוֹן מְעַן שָׁאָקָלָט זַיְדָ מִיט אָן עַרְנְסְטְּקִיִּיט, מְעַן
מִינְטָמָעָן וּוּעַט עַפְּעָס בָּאָקוּמָעָן, בֵּין דַּעֲרוֹנוֹיִל אִיז
אַלְעָס לוֹפְּט זָאָכָן אָוֹן הוֹילְעָ דַּמְּיוֹנוֹת... אָוִיב אָזְוִי פָּוֹן
וּוְיַיְלְגָּאָר מְעַן טָאָקָע וּוְיַיְסָן צֻוֹּמָעָן אִיז מְקוּרָב צֻוֹּאָן אַמְּתָה
צְדִיק ? נָאָר אָוִיב פָּאָלָט אָוִיפָּ מִיר אָרוֹיפָּ אָשְׁפְּלוֹת, אִיךְ

דער הייליגער רבוי נָתֵן

הַיְיִב אֶن צו זַעַהַן וּוֹאָס עַס טוֹט זַיְך מִיט מִיר, דָעַר צַדִיק
 עַפְעַנְטַן מִיר אָוִיף דַי אָוִינְן אַיך זָאַל אֲנָהִיבָן צו קַוְקָן
 אָוִיף מִיר אַלְיַין, וּוֹי אַזְוִי אַיך קַוְק אָוִיס (עַיְן לְקַוְטִי מַהְרָבָן
 חַלְקָב, סִימָן סַ), אַיך מַאַה מִיר אַחֲשָׁבָן: הַאָב אַיך הַיִינְט
 גַעַלְעַרְגַט חַוְמָשׁ רְשָׁי? הַאָב אַיך הַיִינְט גַעַלְעַרְגַט
 מְשֻׁנִיּוֹת? הַאָב אַיך הַיִינְט אָוִיפְגַעְמָאַכְט אַגְמָרָא? הַאָב
 אַיך אָוִיפְגַעְמָאַכְט אַשְׁלַחַן עַרְוֹך? דָעַמְאַלְטַס אִיז אַ
 סִימָן אָז מַעַן אִיז מַקְוָרְבַ גַעַוָרְן צו אֶן אַמְתָעַן עַרְלִיכָן
 אַיך, אָבָעָר אָוִיב הַיִבְטַמְעַן אָן טְרָאַכְטַן גְרוֹיס פָוָן זַיְך,
 אָז גָּאָר אַיך אָוָן נְאַכְאַמָּאַל אַיך, אָוָן גָּאָר מִיְין חַבּוּרָה,
 מִיְין קְהַלָּה, זַעַגְעַן מַקְוָרְבַ צָוָם אַמְתָה אָוָן אַלְעַזְעַגְעַן אִין
 שְׁקָר... דָעַמְאַלְטַס נְאַרְטַמְעַן זַיְך רְחַמְנָא לְצַלְן גּוֹט אַפָּ.

**פָּאָרְן שֶׁלְאָפָּן זָאָג אֹוִיס דָּעַם בָּאָשְׁעַפָּעַר דֵּין
הַיִּנְטִיגָּן טָאג**

אָאִיד וּוֹאָס לְעַבְטַ מִיט אָחַשְׁבּוֹן אִיז זַיִן גָּאנְצָעַר
לְעַבְן אָן אַנְדָּעַרְעַ סָאָרְט לְעַבְן, דָּעַרְפָּאָר יַעֲדָע נָאָכְט
פָּאָר מַעַן גִּיטַּ שֶׁלְאָפָּן לִיְּנַט מַעַן קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמְּטָה אָוּן מַעַן זָאָגְט וּוַיְדּוּי לְוַיְט דֵּי נָוָסָח פָּוּן אַרְיִי
הַקָּדוֹש, אָוּן מַעַן גִּיטַּ דָּוְרְך דָּעַם טָאג מִיטַּן
אַיִּיבָּעַרְשָׁטָן, מַעַן דָּעַרְצִילְט אֹוִיס פָּאָרְן אַיִּיבָּעַרְשָׁטָן
אַלְעָס וּוֹאָס מַעַן הָאָט גַּעַטְוַהָּן דָּעַם טָאג, וּוֹאָס
דָּעַמְאַלְטָס אִיז דָּעַר אַיִּיבָּעַרְשָׁטָעַר אַלְעָס מַזְחָל (עַזְנִית
לְקוּטִי הַלְּכוֹת, קְרִיאַת שְׁמַע הַלְּכָה ב). דָּעַר פָּסוֹק זָאָגְט (בְּרִאָשָׁית
מָא, ט): "אַת חַטָּאִי אָנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם" - וּוֹאָס אִיךְ הַאָב
הַיִּנְטָה שֶׁלְעַכְּטָס גַּעַטְוַהָּן גַּעַדְעַנְקָא אִיךְ נָאָך; הַיִּנְטָה
גַּעַדְעַנְקָא אִיךְ נָאָך וּוַיְפִּיל אַזְיִיגָּעַר אִיךְ בֵּין
אוַיְפִּגְעַשְׁטָאָנְגָּעַן, אָוּן וּוֹאָס אִיךְ הַאָב גַּעַטְוַהָּן אָגָּאנְצָן

דער הייליגער רבּי נָתֵן

טאג ביז יעכט, דערפֿאָר איז כְּדֹאי צו זאגן די קרייאת
שמע פון אַרִין"ל מיט די ווֹידּוֹי, עס געט בעכל נישט
אַזּוֹי לאָנג, אונ זיך מַתְנוֹדָה זִין ווֹאס מֶעָן הַאֲט גַּעֲטָוְהָן
דעם היינטיגן טאג, אַזּוֹי ווי דער זוּהָר הַקְדוֹש זָגַט (עַיִן
פרשת ויחי דף רכ ע"א), אַז די אַמְּאַלִיגָּע צְדִיקִים פָּלָעָגָן
שְׁטַעַנְדִּיג טְרָאָכְטָן אַז הַיִנְט אַז זִיעָר לְעַצְטָעָר טָאג,
דערפֿאָר קָאָבָן זִיך גַּעֲמָאָכָט אַגְּוִיטָן חַשְׁבָּוֹן הַנְּפָשָׁה
אונ תְּשֻׁוָּבָה גַּעֲטָוְהָן אוּיפּ אַלְעָם.

**נִישְׁטָא קִין נַעֲכָתָן נִישְׁטָא קִין מַאֲרָגָן – וּוֹאס זָא ?
הַיִנְט !**

אונ אַזָּא מַעֲנְטָש קַוְקָט שָׂוִין גַּאֲר אַנְדָעָרָש אַז דעם
לָעָבָן, יַעֲדָן טָאג אַז אַטָּאג פָּאָר זִיך, מֶעָן קַוְקָט נִישְׁט
אוּיפּ צוּרִיק, אונ אַנוּדָאִי זָאָגָט מֶעָן זִיך נִישְׁט ווֹאס
וּרְעַט זִין מַאֲרָגָן, אַזּוֹי ווי דער הייליגער רבּי זָאָגָט
(לקוטי מוהב"ז חלק א, סימן ערָב), אוּיפּּן פְּסָוק (טהילים זה, ז):

"ה'יּוֹם אָמַּבְּקֹולוֹ תִּשְׁמַעוּ", אויב וויל מען הערן די קול פונעם איבערשטן זאל מען וויסן איז מען האט נישט נאר דעם היינטיגן טאג. איך דארף זעהן וואס איך קען אויפטונ דעם היינטיגן טאג, וואס איך קען ארויסכאנפֿן אביסל מצוות און מעשים טובים דעם היינטיגן טאג.

א פְּשָׁׂוטֶעֶר טָאג פָּוּן אֲיַד אִיז פּוֹל מִיט גּוֹטֶס

ווען מען שטייט אויף זאגט מען מודה אני, און מען דענקט דעם איבערשטן איז ער האט מיך געשאנקען נאך א טאג אין לעבן, מען גיסט זיך אָפּ געגָל וואסער און מען גייט אָרוּיס אין בית הפסא וכו', די ערשטע זאך זאגט מען ברכת ה תורה (ען גדרים דף פא ע"א), און מען געבט איבער דעם טאג פארן איבערשטן, מען זאגט: רבענו של עולם: איך געבע דיר איבער יעכּען דיר פונעם היינטיגן טאג, פון מיר און מיין וויב, און מיינע קינדרער וכו', איז אלעס זאל זיך פירן אינגןאנצָן נאר איזוי

דער הייליגער רבוי נטען

וַיְיִדְוֵ וּוַיְלִסְטֶה. וַיָּאֹסֶד אֲנָצֶן קָעֵן מַעַן זַיִן רַוְאִיג אַגְּאַנְצֶן
 טָאג וַיְזַיְּזַי עַס אִיז נָאָר דָאָרָף, מַעַן דָאָרָף נִישַׁט מָרָא
 הָאָבָן אָז אָפְשָׁר הָאָב אִיךְ נִישַׁט גַּעַנוֹג גַּעַטוֹהָן וַיָּאֹס מַעַן
 דָאָרָף, וַיְיִלְלֶה מַעַן הָאָט זַיִךְ שְׂוִין פָּאָרְדָּעָם אַיְנָגָאנְצֶן
 אַיְבָּעָרְגָּעָגָעָבָן פָּאָרָן בָּאַשְׁעָפָעָר אָז נָאָר עַר זָאָל פִּירָן
 דָּעַם טָאג וַיְזַיְּזַי עַר וּוַיְלִל (שִׁיחֹות קְרַבָּן סִימָן ב.). דָעָרְגָּאָה
 מַאְכָט מַעַן זַיִךְ אַשְׁיעָזָר אִין מְשֻׁנִּיות וַיָּאֹס דָאָס דָאָרָף
 מַעַן דִּי עַרְשָׁטָע לְעַרְגָּעָן (עַזְנָה בָּאָר הַיְתָב אָוֹרָח חַיִים סִימָן אָ,
 סִעְיף קְטָן ו, בְּשֵׁם הָאָרְגִּיָּה קָדוֹשׁ), גָּלִיְיךְ לוֹפְטָמַעַן אִין מְקוֹה
 זַיִךְ טּוּבָלִין, אָזָן מַעַן שְׁטָעַלְטָזַיְיךְ דָאָנוּעָגָעָן שְׁחָרִית מִיטָּה
 מְנִין, אָזָן אַזְוֵי אִיז מַעַן נְזָהָר צָו דָאָנוּעָגָעָן מְנַחָה אָזָן
 מְעַרְבִּיב מִיט מְנִין, אָזָיְיךְ אִיז מַעַן מְקַפֵּיד צָו הָאָבָן
 קְבִּיעָות עַתִּים לְתֹרֶה, אָזָן אָפִילָו אָז מַעַן אַרְבָּעַט
 גְּנַבְּעַט מַעַן זַיִךְ אַרְאָפְּ צִיִּיט אָזָן מַאְכָט זַיִךְ שְׁעוֹרִים
 אָזָן דִּי הַיְילִיגָע תֹּרֶה, וַיָּאֹס דָעַמְאָלְטָס גִּיט שְׂוִין דִּי
 גְּאַנְצָע טָאג אַנְדָעָרָשׁ, דָאָס הַיִיסְט גַּעַלְעַבְט מִיט חַשְׁבָּוֹן,

און דעםאלטס וויס איך או מען האט מיר נישט אַפְגַעַנָאַרט, וויל איך האב עפֿעס אין די האנט, אַבער אויב לערנט מען נישט קיין תורה און מען איז נישט מקיים די פּשׂוֹטִיעַ מצוות מיט שמחה, מען איז נאר פֿאַרְנוּמָעַן מיט אלע מינִי זאָקן אויף דער וועטלט, אַפְילוּ עֲבוֹדֹת מיט עֲנֵנִים, נאר נישט פֿוֹן לערנען תורה, דאָנוּעַן מיט מנִין, און פּשׂוֹט אַידִישַׁקִיט, דאן איז זיינֶר זיינֶר בִּיטֶר, וויל מען קען אויף דער וועטלט זיינֶר שְׁטָאַרְק אַפְנָאָרְן מענטשָׁן און אַיְגְרָעָדָן אלע מינִי גַרְישַׁקִיטָן, און זועגן דעם האט דער הייליגער רבּי אַזְוִיפִיל גַעֲוָאָרָנט, או דער וועטלט נאָרט איך – אַידְרָזָלט זיך נישט לאָזָן פֿאַרְנוּאָרְן (שיחות הר"ן סימן נא).

מעביר סדרה זיין פֿוֹן זונטאג

די ערשות זאָך בין איך שטענדיג מעוֹרֶר אויף די
מצוה פֿוֹן מעביר סדרה זיין, חנ"ל זאגן (ברכות דף ח

דעך הייליגער רבבי נתן

ע"א): אַ מענטש דארף דורךגיין די סדרה יעך וואך,
 צוויי מאל דעם פסוק אוון איינטאל תרגום. אבער איז
 מען לאזט דאס אויף פרייטאג (עין בברא הריב ובעשרי
 תשובה אורח חיים סימן רפה, סעיף א, בשם הארים'ל), קען מען
 דאס געוענטליך נישט באנווייזן... דעריבער איז די
 בעסטע זאך איז מען זאל מעביר סדרה זיין שוין גלייך
 פון זונטאג, איזוי ווי די הלקה איז (אורח חיים סימן רפה,
 סעיף ג; ועין משנה ברורה שם), איזוי קען מען במשך די
 גאנצע וואך רואיגערהייט מעביר סדרה זיין, אוון בייז
 פרייטיג איז מען ברוך השם פערטיג די גאנצע סדרה,
 אוון יען טאג איז צוגענידן צו א פרשה פון די תורה
 (עין לקוטי הלוות, קריאת התורה הלקה ו), דער הייליגער בעל
 הפניא זכותו יגן עלינו האט נאכגעניאט פונעם גרויסן
 מגיד וואס ער האט געהערט פון בעל שם טוב הקדוש
 "איז מען דארף לעבן מיט די צייט", האט ער מסביר
 געוען דאס מיינט איז מען דארף לעבן מיט די חומש

לא

דער הייליגער רבּי נָתָן

רישׂי פון די נואכעדייגע סדרה. און איז מען איז מעבר
סדרה יען טאג א חלק פון די סדרה, איז מען אויך
מצליח צו לערנגען די רישׂי, און איזוי לעבט מען מיט די
סדרה.

לען חומש רישׂי וועסטע וויסן וואו דער באשעפער וואוינט

עס איז באויסט איז דער הייליגער קדושת يوم טוב
זכותו יגן עלינו האט געשיקט זייןע קינדרער דעם
הייליגן סאטמאָרער רבּי בעל דברי זיאל, מיט זיין
עלטערער ברודער דער הייליגער עצי חיים זכותם יגן
עלינו, ווען זיין זענען נאָך גענווען גאר יונג, זיין זאלן גיין
געמען אַברְכה פונעם הייליגן רבּי מרדכי נאָרווערנער
זכותו יגן עלינו, האט ער זיין אַנגעווואַנטשן:
קינדרלעך - איז זאלט זיך פילעזען [אנשטיינן] מיט
חומש רישׂי, ווארום איך האב געקענט אַסאָך גִּדְולִים

דער הייליגער רבוי נָתֵן

ניאס האבן נישט געוואויסט וואו דער באשעפער
 וואוינט וויל זי האבן נישט געלערנט קיין חומש מיט
 לש".י. מען קען זיך נישט פארשטעלן די גרויסקיט פון
 לש".י הקדוש, דער הייליגער רבוי האט אמאל געזאגט
 (שיחות בר"ן סימן רכג): לש".י איז איז ווי די ברודער פון
 די הייליגע תורה.

די גרויסע סגולות פון חומש לש".י

אויסערדעム איז לערנען חומש מיט לש".י א סגולה
 אויף יראת שמים, צדיקים האבן געגעבן א רמז דערויף
 או עס שטיטיט אין שלחן ערוף (אורה חיים, סימן רפה סעיף
 ב): ווער עס האט יראת שמים זאל לערנען אלע לש".ייס
 פון די סדרה; אויב איז דאך עס א זיכערע סגולה
 אויף יראת שמים. אויך ווערט געברעננט פון צדיקים
 (הרב הקדוש רבוי פנחס מקארין זכותו בגין עליינו) או דאס איז א
 סגולה אויף אומנה, דער אייבערשטער זאל אפהיטן או

דער הייליגער רבּי נָתָן

איינגעראט האט קשיות אין די אמונה איז א מורה'דייגע
סגולה צו לענגען חומש מיט רש"י, דאס רײיניגט די
נפש, ווי באקאנט האט דער הייליגער נצי"ב פון
ויאלאזין זכותו יגן עלינו מחבר געוווען דעם ספר
"העמק דבר" - א פרוש אויף די גאנצע תורה, דאס איז
צושטאנד געקומען דורך זיין שעיפור אין חומש רש"י,
ויאס ער פֿלְעַגְטּ פֶּאֲרֵלְעֶנֶּעָן יְעָדָן טאג אינדרפֿרִי נאכן
דאנוועגען, פאר די בחרים אין די ישיבה, וויל לענגען
חומש רש"י איז בי אים געוווען די וויקטיגסטע זאך,
אין דעם זכות האט ער זוכה געוווען צו מאכן איז
הייליג ספר.

מְשֻׁנִׂיות

די זעלבע זאך איז א מענטש איז זוכה און ער לענגנט
יעדן טאג אביסל מְשֻׁנִׂיות דאס רײיניגט אים אויס פון
אלע גראבע עביבות אין וואו ער איז אַרְיִינְגָּעָפָּאַלְן

ךָעַר הַיִילִיגֶעֶר רְבִי נָתֵן

ברחמנא לצלן, אויך איז מישניות אַסְגּוֹלָה פָּאָר פְּרָנְסָה, "משנה" באטראפעט פוןקט ווי "פְּרָנְסָה" (395), איז מען זאגט אַסְאָה מישניות האט מען פְּרָנְסָה בְּרִינּוּח.

גִּמְרָא

ווער רעדט נאך פון לערגען אַדְפָּגְמָרָא יעַזְן טאג דאס געבעט אַחיות פָּאָר אַמענטַשׁ, און דאס דארפֿ מען גוֹט גַּעֲדָעָנְקָן, "וַוְילְאָגָן מַעַן בְּלָעַטְעָרָט דֵּי גִּמְרָא בְּלָעַטְעָר וּוְעַט מַעַן בְּלִיְבָּן אַעֲרָלִיכְעָר אִיד", חַלְילָה אָז מַעַן מאכְטָן נִישְׁטָן אוֹף דֵּי גִּמְרָא אַיז מַעַן זַיְעָר אַיְינְגָעַשְׁטָעַלְט צוֹ בְּלִיְבָּן אִיד, חַנוּל זָאגָן (עַזְרָא דָבָרִים יא, יג) אַם פְּעֻזְבָּנִי יוֹם יוֹמִים אַעֲזָבָּה – אָז דָו לְאַזְטָה אָפּ דֵּי תּוֹרָה אִין טָאג, וּוּעַסְטוֹ זִיְינָן וּוּוִיתָ פָּוּן דֵּי תּוֹרָה צְנוּוּי טָאג; גַּעֲבָן חַנוּל אַמְּשָׁל (ירושלמי ברכות דף סח ע"א) פָּוּן צְנוּוּי מַעֲנְטָשָׂן וּוָאָס טְרָעָפָן זִיךְ אַינְטָעָרְנוּוּגְעָנָס, דָעַרְגָּאָה גִּיטִּיכְעָר וּוּיִטְעָר אוֹף זִיְינָן רִיכְטָוָגָן אַ וּוּגָן

לה

דער הייליגער רבבי נָתָן

פֿון אַיִין טָאג, קּוֹמֶט אֹוִיס אָז זַיִן זְעַנְעַן שְׂזַיִן וּוַיִּיט
איינער פֿונְגָעָם צְנוּוִיטָן צְרוּוִיָּי טָאג, אָזָן אַזְוֵי יְעַדָּן טָאג
דָּאָפָעַלְט זַיִך עַס; דָּעַרְפָּאָר דָּאָרְפָּאָר אַמְעַנְטָשׁ כָּאָטְש
אוּיפֿמָאָן דֵי גְּמָרָא יְעַדָּן טָאג, אָפִילְוִוּ עַר זָאַל גָּאַר
לְעַרְגָּעָן אַבְּיִסְלָן, אָבָעָר עַר הָאָט כָּאָטְש גַּעֲבַלְעַטְעַט דֵי
הייליגע גְּמָרָא בְּלַעַטְעַר.

דער שיינער שְׂס אַיז אוַיְיך גַּעַמְאָכְט פָּאָר דֵיר

זְעַנְעַן זְעַהַט מְעַן וּוְיִדְעָר שְׂס [נוֹאָס דָּעַר שְׂנוּעָר הָאָט
גָּעֻקּוֹיֶּפֶט צָו דֵי חַתּוֹנָה...]. קְעַן לִיגַּן אַזְוֵי שִׁין אַיִינָם
טְשִׁיְּנָעַ קְלָאָזְעַט, אָז אָפִילְוִוּ נָאָך צְנוֹוָאנְצִיג דָּרְיִיסִיג יָאָר
זְעַהַט דָּאָס אֹוִיס שְׁפָאָגָל גַּיִי, דָּעַם לִיְיכְּטָעָר אָזָן דָּעַם
בְּשָׁמִים בִּיקְסָל נְעַמְתָּ מְעַן כָּאָטְש אָרוֹיס אַיִין מְאַל אָ
וּוֹאָך לְכָבֹוד שְׁבַת, דָּעַם אָתְרוֹג פּוֹשְׁקָע כָּאָטְש אַיִין מְאַל
אָיאָר, אָבָעָר דָּעַר שיינער שְׂס לִיגַּט נְעַבְעַך אַזְוֵי
אוּמְבָאָרִיט אַגְּנָנְץ יָאָר, אָפִילְוִוּ עַרְבָּ פְּסָח דָּאָרְפָּאָר מְעַן

דער הייליגער רבבי נטען

עס נישט אַרְוִיסָנָעֶמֶן אוַיסְבָּלָאָזָן וּוַיְילָעַס קֹומֶט דָּאָרֶט
ニישט צו קיין חמץ... ביז דערנויל ווערט טאג און
ווערט נאכט, נאך א שְׁבַת אָוָן נאך א שְׁבַת, נאך א חֹדֶש
אוֹן נאך א חֹדֶש, אָוָן ווַיְלָאָגָם מֵעַן גַּעֲבַט זִיךְאָ דְּרִיְיָ
רעַט מֵעַן שְׂוִין ווַיְיִטְעַר פַּוֵּן פָּאָרֶן רָאָשׁ הַשָּׁנָה צוֹם
הייליגן רבין, ניטאמאל האט מֵעַן גַּעֲכָאָפֶט ווַיְדִי צִיִּית
אייז אַנוּק גַּעֲפָלוּיגַן.

עַפְעָס אֵין הָאָנְט

אַבְּעָר אָז מֵעַן מַאֲכָט זִיךְאָ קְבִיעָות צוֹלְעָרְנָעַן יַעֲדוֹן
טָאגָא דְּרָף גַּמְרָא, מֵעַן מַאֲכָט זִיךְאָ שְׁיֻ�ָר אֵין שְׁלָחָן
עַרוֹף אַדְעָר אֵין קְצָוָר שְׁלָחָן עַרוֹף כִּדְיַי מֵעַן זָאַל ווַיְסַן
וַיְאַזְׂוֵי אַיְדֵי דָּאָרֶף זִיךְאָ פִּירָן, דָּאָס זַעֲנָעָן אַזְּרָוֹת וּוָאָס
דָּעַר מַעֲנַטְשָׁה האט אֵין דִי הָאָנְט, עַר זַעֲהָט קְלָאָר אָז מֵעַן
הָאָט אִים נִשְׁטָסְפָּם פָּאָרְנָאָרֶט מִיט לַוְפָט זָאָקָן.

פארטוייש נישט פון עקר צום טפֿל

דאָס האָבָן מִיר מִקְּבֵּל גַּעֲנוּעַן פּוֹנְגָּעַם הַיְּלִיגָּן רַבִּין,
 אֶז דַּעַר עַקְרָא אֵיז תּוֹרָה, אֹוֵיב אֵיז נִישְׁטָא קַיִן תּוֹרָה אֵיז
 אָלָעַס אַמְּרוֹא' דִּיְגָּעַר דְּמִיּוֹן, דַּעַר הַיְּלִיגָּעַר רַבִּי שְׂרִיבַּט
 אֵין אַבְּרִיוֹו (עַיְן עַלְים לְתֻרְוָה בְּמִקְּטָבִים שֶׁל וּבְינָנוֹ ז"ל) פָּאָר
 זַיִן אַיִּיךְעַם: אַיְּךְ בָּעַט דִּיר מִין בָּאַלְיְבַּטְעַר אַיִּיךְעַם!
 דוֹ זָאָלְסַט מִיר שְׂרִיבַּן וּוַיְפִּיל בָּלְעַטְעַר שְׁלַחַן עַרוֹךְ...
 אָוָן וּוַיְפִּיל בָּלְעַטְעַר גַּמְּרָא... דוֹ לְעַרְנְסַט יַעֲדָן טָאגּוֹ.
 זַעַת מְעַן אֶז לְעַרְנְגַּעַן אֵיז בִּים הַיְּלִיגָּן רַבִּין גַּעֲנוּעַן דִּי
 וּוַיְכִּטְיְגַּסְטַע זַאַךְ אֹוֵיפּ דַּעַר וּוּעַלְט.

דאָנוּעָנָעַן מִיט מְנִין שְׁחָרִית מְנַחָּה מַעֲרִיב

די זַעַלְבָּע זַאַךְ אֵיז מִיט תְּפָלָה, מְעַן קָעַן זַיְּךְ נִישְׁט
 פָּאַרְשְׁטַעַלְן די גַּרְוִיסְקִיִּיט פּוֹנְגָּעַם דָּאוּעָנָעַן מִיט מְנִין די
 דְּרִיִּי תְּפָלוֹת - שְׁחָרִית מְנַחָּה מַעֲרִיב, דַּאָס אֵיז דַּעַר
 גְּרַעַסְטַעַר פְּעַנְגַּג, אָוָן וּוַיְלָאָנָגָא אִיד אֵיז בִּי זַיְּךְ שְׁטָאַרְקָן

דער הייליגער רבוי נטען

צו דאָנוועגען יען טאג שחרית מנחה מעריב האָלט עַר
 אין זיך אין די רבאמען פון אידישקײַט, חלייה וחס אָז
 מען הײַבְט אָן מּוֹלִזְל זֵין אָז די דֶּרְגִּי תְּפִלוֹת, דָא
 פֿאָרְפֿאָלְט מַעַן אָמְנָחָה מִיטְן חַשְׁבּוֹן אָז מַעַן וּוּעַט שָׂוִין
 דאָנוועגען בַּיִ מַעֲרִיב אָנוּיִ שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה/^ס, אָדָעָר מַעַן
 פֿאָרְפֿאָלְט אָמְנָחָה וּוַיְלָל מַעַן וּוּעַט שָׂוִין דאָנוועגען
 מָאָרְגָּן בַּיִ שְׁחָרִית אָנוּיִ שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה/^ס, בַּיִ שְׁחָרִית
 הַיְּבָט מַעַן אָז צו צִיפְּן פֿוֹן אָלָע זִיְּטָן, קָרְבָּנוֹת אָנוֹדָאי
 נִישְׁט, פֿסְוְקִי דְזָמָרָה מַאְכָט מַעַן אָחַשְׁבּוֹן אָז עַס אִיז
 פֿוֹנְקְט גַּעַנְג אָנְצּוּהִיְּבָן בַּיִ בְּרוּךְ שָׁאָמָר אָונֵן גְּלִיְּחָ
 דָעָרְגָּאָך יְשַׁתְּבָח, קָרִיאָת שְׁמָעָ, שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה, אָונֵן
 שָׂוִין ! נָאָכְדָעַם בָּאַשְׁלִיסְט עַר שָׂוִין אָז שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה
 אָלְיִין אִיז אוִיך גַּעַנְג... אָונֵן אָזּוֹי זָאָל דָעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעַר,
 אָפְהִיטְן הַיְּבָט מַעַן אָז אָנוּעָקְצּוּפָאָלְן פֿוֹן אָנוֹדָאי,
 מִיט דָעַם טִיְּטָשְׁט דָעָר הייליגער רבוי (לקוטי מוהר/^ז חַלְקָ
 ב, סימן ח), וּוֹאָס עַס שְׁטִיטִיט בַּיִ עֹז מֶלֶךְ הַבְּשָׁן (ברכות נד

דעָר הייליגער רבּי נַתְן

לט

ע"ב) אֶז עָר הָאָט גַּעֲמָאָכְט אַחֲשָׁבּוֹן אֶז דִּי מַחְנָה פֿוֹן
אַידְן אֵיז אַשְׁטְּרָעַקָּע פֿוֹן דָּרְגִּי פֿרְסָה, וּוּעַט עָר
אוֹיְסְרִיְּסָן אַפְּאָרְגּוֹן דָּרְגִּי פֿרְסָה אַוְן דָּאָס אַרְזִיף
וּוְאַרְפְּן אַזְּיִיף זַיִ; זָאָגַט דָּעָר רבּי אֶז דָּאָס גַּיִיט אַרְזִיף אֶז
עָר הָאָט גַּעֲנוֹוָאָלְט אוֹיְסְרִיְּסָן דִּי דָּרְגִּי תְּפִילָות נָוָאָס אַידְן
דָּאַנוּעָנָעָן אַוְן אַזְּיִיף זַי קָעָנָעָן בִּיְיָקָוּמָעָן, אַבְּעָר מַשָּׁה
רְבִינוֹ מִיט זַיִן גַּרְזִיסָן כַּח הָאָט אִים מַכְנִיעַ גַּעֲנוֹעָן, עָר
הָאָט אַרְיִינְגָּעַבְּרָעַנְגָּט אַזְּסִיקִיְּט אַיִן דָּאַנוּעָנָעָן דָּרְגִּי
מַאל אַטָּאג, אַוְן אַזְּיִיף הָאָט עָוג גַּעֲהָאָט אַגְּרוֹזִיסָע
מַפְּלָה.

רעַדְת צוֹם אַיִיבָּעַרְשָׁטָן וּוּעַסְטוֹ קִיְּנָמָאָל נִישְׁט זַיִן
אלְיַיִן

וּוּעַר זָאָגַט נָאָה אֶז דָּעָר אַיִיבָּעַרְשָׁטָר הַעַלְפָט מַעַן
וּוּעַרְת גַּעֲנוֹוָאָיר פֿוֹנָעָם הַיְּלִיגָּן רבּיִין, אַוְן מַעַן הַיְּיָבָט
אַן רְעַדְן צוֹם אַיִיבָּעַרְשָׁטָן אַזְּיִיף דָּעָם אַיִיגָּעָנָעָם שְׁפְּרָאָך,

דער הייליגער רבּי נָתָן

דאָס אַיז דָאֵך אַ מְפֻנָּה וּוֹאָס מֶעָן קָעָן נִישְׁט בַּאֲגַרְיִיפָּן,
 מֶעָן קָעָן אַיְבָּיג פְּשָׂוִיט רַעֲדָן צָוּם בּוֹרָא כָּל עֲזָלִים,
 לְיִידָּעָר דְּרִיְיעָן זִיך מַעֲנְטְּשָׁן אַרוּם פּוֹסְט אַוּן לְיִידָּיג אַוּן
 וּוַיִּסְן נִישְׁט וּוֹאָס צָו טֹהָן מִיטִּ דִי צִיִּיט... אַוּן דָאָס
 צוּבְּרָעָכְט זִיך אַינְגָאנְצָן, סְפָעָצִיעָל וּוֹעָן אַמְעָנְטָשׁ קַוְמָט
 שְׁוִין אַיְן דִי עַלְטָעָרָע יָאָרָן עַר דְּרַעְזָעָהָט זִיך עַלְעַנְד
 אַלְיַין, דִי קִינְדָּעָר זַעֲנָעָן שְׁוִין לְאַנְגָּ נִישְׁט צִוְּזָאָמָעָן מִיטִּ
 אַיִּם, דִי וּוַיִּבְּ אַיז שְׁוִין אַוִּיך נִישְׁט בָּזָה הַעוֹלָם, פִּילְט
 עַר זִיך אַינְגָאנְצָן לְיִידָּיג אַוּן צוּבְּרָאָכָן, אַבָּעָר אָז מֶעָן
 הָאָט זִיך צוֹגָעָוֹוָאָוִינְט פּוֹן קִינְדְּוֹוִיְיז אָן צָו רַעֲדָן צָוּם
 בָּאַשְׁעָפָעָר אַיז מֶעָן קִינְמָאָל נִישְׁט אַלְיַין, פָּאַרְקָעָרְט
 יְעָצָט רַעֲדָט מֶעָן שְׁוִין נָאָר צָוּם בָּאַשְׁעָפָעָר, אַזְׂוִי וּוַיִּ
 מְשֻׁנָּה זָאָגְט (אָבוֹת ה, כא): בְּנֵי תְּשָׁעִים לְשֹׁוּחָ – בְּיִי דִי
 נִיְּנְצִיג יָאָר קָעָן מֶעָן שְׁוִין שְׁטָעַנְדִּיג שְׁמוּעָסָן מִיטִּן
 בָּאַשְׁעָפָעָר. אָז אַמְעָנְטָשׁ גַּעֲוֹוָאָוִינְט זִיך צָו רַעֲדָן צָוּם

דער הייליגער רבבי נָתָן

בזרא כל עולמים איז ער קיינטאל נישט אלין און
קיינטאל נישט פארלוין.

דער באשעפער איז דא ער הערט אויס יעדרעס וווארט
אַבְּעָר כִּדֵּי צוֹ רַעֲדָן צוֹם בְּאַשְׁעָפָר מָוֹז מַעַן הַאֲבָן אֲ
שְׁטָאָרְקָע אַמְוֹנָה, אַזְוִי ווַיְיָ דָּעָר הייליגער רבבי זאגט
(לקוטי מוחרין חלק א, סימן סב): בְּאַמְתָּה אֹיְב אֲמַעַנְטָש
וּוְאַלְט גַּעֲלִיְּבָט אֶז דָּעָר באשעפער איז דא אָן ער
הַעֲרָט אוֹס יעַדְעָ ווַאֲרָט וּוְאָס מַעַן רַעֲדָט צוֹ אִים,
וּוְאַלְט ער אָנוֹדָאי גַּעֲרָעָט צוֹ אִים, נָאָר אַזְוִי ווַיְיָ דִּי
אַמְוֹנָה איז נְאַכְנִישָׁט שְׁטָאָרָק דָּעַרְפָּאָר רַעֲדָט ער נִישָׁט
צוֹם באשעפער.

קיינעם גייט נישט וויאזוי ער הָאָט זִיה אֹיְסְגַּעְפְּלָאָנט
ליידער פְּעַלְט נִישָׁט קִיְּין צְרוֹת בֵּי אִידָּן, קִיְּינָעָם
גייט נישט וויאזוי ער הָאָט גַּעֲנוֹוָאַלְט אָונ וויאזוי ער

דער הייליגער רבוי נטען

האט גע' חלום', יעדער מענטש האט זיך זייןיע ביטערע שׂווערַע גְּסִיּוֹנָת, דער האט אַרְיכְּמִיקִיט, דער האט חובות, דער האט צרות פון די קינדרער, דער פֶּלאָגֶט זיך מיט שידוכים, יעדער האט זיין אַיִיגָּעָןַע פֿעָקֵל צרות - דער אַיִיבָּעָרְשְׁטָעַר זָאַל רְחַמְנוֹת הַאֲבָן, וואס דאס דער ביטערט אַים זַיִעַר שְׁטָרָק זַיִן הַאֲרָז, אוין דער פָּאָר האט עַר קְשִׁיות אַוִיפָּן אַיִיבָּעָרְשְׁטָן, אַבָּעַר אָז מַעַן לְעַרְנַט שְׁלִיחָן עַרְוִיך - זָאָגֶט דער הייליגער רבוי - ווערט די הַאֲרָז אַוִיסְגָּעָרָאַט, אוין מַעַן האט שְׁוִין נִישְׁטָחָס וְשְׁלוֹם קְיִין קְשִׁיות אַוִיפָּן אַיִיבָּעָרְשְׁטָן, מַעַן אַיז זיך מַחְזָק מִיט אַ שְׁטָרָקָע אַמְוֹנה אָז דער אַיִיבָּעָרְשְׁטָעַר אַיז זַיְכָּעַר דָּא אוין עַר פִּירַט אַלְעָס מִיט אַ פּוֹנְקְטְּלִיכְן חַשְׁבָּן, אוין אַזְוִי קָעַן מַעַן שְׁטָעַנְדִּיגְרַעְן צּוּם אַיִיבָּעָרְשְׁטָן.

דען הייליגער רבינו נתן

mag

וואר און ווען קען מען רעדן צום איבערשטן?

עס מאכט זיך אבער א טעות בי מענטשן וואס
אַפְּיָלוּ זִיִּי וּוַיִּסְן שְׁוֵין פּוֹן דָּעַם סָוד פּוֹן רַעֲדָן צּוֹם
אַיְבָּעֶרְשָׁטָן, מִינְגָּעָן זִיִּי אָז כָּדי צַיְּרָעָן צּוֹם
אַיְבָּעֶרְשָׁטָן דָּאָרֶף מִעְן אַנְטָלְוִיכְּן עַרְגָּעָץ אִין אַפְּעָלֶד
אוֹן נָאָר דָּעַמְּאַלְטָס קָעָן מִעְן הַאֲבָן הַתְּבוֹדּוֹת, אַבער
דָּאָס אִיז אַמְּוֹרָאַדְיָגָעָר טָעוֹת, וּוַיְיָלְבָּאָמָת הַאֲטָט דָּעָר
הַיְיָלִיגָּעָר רבְּבִּי גַּעַנְוָאָלֶט מִעְן זָאָל אַגְּאָנְצָן טָאגְּ הַאֲבָן
הַתְּבוֹדּוֹת, נָאָר וּוַיְבָאָלֶד מִעְן קָעָן דָּאָס נִישְׁט בְּאָנוֹיִין
זָאָל מִעְן כָּאָטָש הַאֲבָן אִין שְׁעָה הַתְּבוֹדּוֹת (לִקְוֹטִי
מוֹהָרְזָן חָלֵק ב, סִימָן צ). שְׁטַעַלְט זִיךְ אַפְּרָאָגָעָ: וּוְאַזְוִי
קָעָן מִעְן הַאֲבָן אַגְּאָנְצָן טָאגְּ הַתְּבוֹדּוֹת? אַ מְעַנְטָש
דָּאָרֶף דָּאָךְ דָּאוּרָעָנָעָן שְׁחָרִית מְנַחָּה מְעַרְיבָּ, עָסָן,
לְעַרְגָּעָן, אַרְבָּעָן, זִיךְ אַפְּגָעָבָן מִיטָּ דיַ וּוַיְיָבָ אָונָן

דער הייליגער רבוי נטען

קינגדער, נאך אנדערע געברויין וככ', אויב איזוי וואס
הייסט האבן אגאנצע טאג התרבידות?

רעדן אגאנצן טאג צום באשעפער

נאר א מענטש דארף איזוי שטארק לעבען מיטן
באשעפער איז שטענדיג רעדט ער מיטן באשעפער,
יעדע זאך וואס ער דארף טויהן שמועסט ער זיך דורך
מיטן באשעפער, גלייך אינדרפרי וווען ער שטייט
אויף און ער זאגט מזקה אני, דאנקט ער דעם
באשעפער און ער בעהט שוין אלעס וואס ער דארף
אויפן גאנצן טאג, צום ביישפיל, איז היינט זאל איך
ניישט נכשל וווען אין לשון הרע, איך זאל זיין געזונט
און שטארק, ניישט נכשל וווען היינט מיט ניישט כשריע
עסן, נאכדעם גיינציג אין מקוה אנדער אין בית
הפרדש, רעדט ער וווײיטער צום באשעפער, וווען ער
גייט אויפן גאס רעדט ער צום באשעפער, וווען ער וויל

מה

דער הייליגער רבבי נָתָן

גײַין עָסֵן בְּעֵט עָר : רְבֹנוֹ שֶׁל עַולְם ! גַּעֲבַ מִיר צַו עָסֵן
(עַיְן זָהָר מַקְזֵן דַּר קַצְט ע''ב). אֶזְזִי בְּיִיעָצָע אַיִינְצִיגְעַזָּאָה
וּוֹאָס עַר טּוֹטּ, וּוֹאוּ עַר גִּיטּ, אָוָן וּוֹאָס עַר הַאֲטָןָאָר צַו
עַרְלָלְעַדְגַּן דִּזְרָכָאָוִיס דְּעַם טָאגּ, רְעַדְטַע עַר דָּאָס צֻוּמַ
בְּאַשְׁעַפְעַר, אֶזְזִי רְעַדְטַע צֻוּמַ בְּאַשְׁעַפְעַר בִּיז עַר לִיְגַּט
זַיְךְ שְׁלָאָפַן אָוָן עַר שְׁלָאָפַט אַיְין, קַוְמַט אָוִיס אָז עַר
רְעַדְטַע אַגְּאַנְצָן טָאגּ צֻוּמַ אַיְיבְּעַרְשַׁטַּן, נָאָר אַיִינְצְוּוֹיְשַׁן
דָּאָנוּעַנְטַע, אַיִינְצְוּוֹיְשַׁן אַרְכְּבַעַט עַר, אַיִינְצְוּוֹיְשַׁן לְעַרְנַט
עַר, דָּאָס הַיִּסְטַּה אַבְּקָן אַגְּאַנְצָן טָאגּ הַתְּבּוֹדְדוֹת, אָוָן
דָּאָס הַאֲטָן דָּעַר הייליגער רבבי גַּעֲנוּוֹאַלְט פּוֹן אַיְינוֹ, מַעַן
זָאָל לְעַבְּנַן מִיטַּן בְּאַשְׁעַפְעַר מִיטַּן יְשֻׁוּב הַדְּעַת אָוָן
איידעלקִיט, אָוָן אוַיְסְנוֹאַצְּן דַּי צִיִּיט מִיטַּן תּוֹרָה אָוָן
הַפְּלַה.

דער הייליגער רבוי נָתֵן

און אַנְדָּעָר סָאָרֶט לְעָבֵן

און אֹזָא אִיד אַיז זַיִן גָּאנְצָע לְעָבֵן אַנְדָּעָרָע סָאָרֶט
לְעָבֵן, מִינְטַן נִישְׁטַן צֹו זָאגַן אֹז עָרַטַּה אַטְנַט קַיִן צְרוֹת,
אַבָּעָר ווּבָאָלְד עָרַט לְעָבֵט מִיט אַמְוֹנָה אֹוָן מִיט תְּפָלָה
אוֹוָן לְעַרְנַט זַיִך זַיְגַּע שְׁעוֹורִים יַעֲדַן טָאָג אַיז זַיִן לְעָבֵן
אַסְאָך אַסְאָך גַּרְינְגָּעָר ווּי אַיְינְגָּעָר ווּוָס אַיז גַּעֲבָעָך לִיְדִיג
פַּוּן דֵי אַלְעַזְאָקָן, אַזְוִי ווּי חַנוּל זָאגַן (שְׁבַת קְכ ע"א): ווּועָר
עָס פָּאָרְמָאָגָט נִישְׁטַן אַין הַאֲנָט קַיִן מַקְרָא מִשְׁנָה אוֹוָן
גַּמְרָא - אַיז דָּעָר גַּרְעַסְטָעָר אַרְיִמָּאָן.

וּועָר זַעֲגַען מִיְגַּעַן חֶבְרִים ?

אַבָּעָר צֹו דָּעָם מוֹזָעָן הַאֲבָן גוֹטָע חֶבְרִים, דָעָר
אַיִיבָּעַרְשָׁטָעָר זָאל אַפְּהִיטַן אֹז מַעַן הַאֲט שְׁלַעַכְטָע
חֶבְרִים קַעֲגַעַן זַיִי אַיְנָגָאנְצָן אַפְּקִילַן דֵיַין אַיְדִישְׁקִיטַן,
אַזְוִי אַוִּיך דָאָרְפַּעַן מַעַן אַכְטַוְוָג גַּעַבָּן מִיט וּועָם דֵי ווּוִיבָּ
חֶבְרִיט זַיִך, דֵי מִשְׁנָה זָאגַט (סּוֹטָה דֵף ז ע"א): "הַרְבָּה

דער הייליגער רבּי נַתְן

שכנים הרעים עוזים" - שלעכטעה שכנים און חברים
געגען זיעער טוישן די לעבן פון א מענטש (יעין ברקע"ס
הלוות דעות פרק ג, הלהא). און דאס איז האיפט יסוד אין
אידישקייט.

ג.

וועיל האלט דער זייגער?

יעצט וועלן מיר אביסל דערציילן וועיל איז עס איז
אריבער די לעצעטעה צוויי וואכן פון הייליגן רבּי נַתְן'ס
לעבן: זונטאג ווישב שנת תר"ה האט ער געשראיבן זיין
לעטען בריוו (יען עלים לתקופה בסוף), דארט בעהט ער איז
מען זאל טראגן זיין זייגעריל פאררעכטן ביים זייגער-
מאכער, און שטיין אויף אים איז ער זאל עס מאכן וואס
שגענער, וויל ער דארף עס זייגער וויכטיג.

דער הייליגער רבּי נָתָן

בְּרַעֲכָן דִּי אִיז פָּאָר אַ מְקוֹהָ

אויף שֶׁבֶת קֹדֵשׁ וַיֵּשֶׁב דָעַם עַרְשָׁתָן טָאג חַנוּכָה
 זְעַנְעַן זִיךְ צַמְגַעְקֻוּמָעַן צוֹם הַיְלִיגָן רַבִּי נָתָן אַ צִבּוֹר
 פּוֹן אַנְשֵׁי שְׁלוּמִינוּ, שֶׁבֶת אַינְדַעְרְפָרִי אִיז מַעַן גַעַקּוּמָעַן
 מִיט שְׁרַעַק דַעֲרָצִיָּלַן פָאָר רַבִּי נָתָן אָז דַעַר דָאָךְ פּוֹן דִי
 מְקוֹהָ אִיז אַרְאָפְגַעְפָאָלַן, שְׁפָעַטָּעָר אִיז מַעַן
 צַוְרִיקְגַעְקֻוּמָעַן זָאָגַן אָז נָאָר אַ חַלְקָ פּוֹנוּעָם דָאָךְ אִיז
 אַרְאָפְגַעְפָאָלַן, אָוָן מַעַן קְעַן זִיךְ נָאָחָ יָא גַיִין טַוְבָלַן,
 הָאָט רַבִּי נָתָן דַעַמְאָלְטָס גַעַזָּגָט: אַיְיךְ בֵין שְׂוִין גַעַזְוָעָן
 גַרְיִיט צָוְ גַיִין זִיךְ טַוְבָלַן אִינְגָעָם טִיְיךְ! [שְׁפָעַלְתָ אַיְיךְ
 פָאָר - רַבִּי נָתָן הַאלְט צְוּוֵי וּוֹאָכֵן פָאָרָן הַסְּפָלָקָוֹת, עַר
 אִיז שְׂוִין דָאָן גַעַזְוָעָן זִיכְעָר שְׁנוֹאָךְ פּוֹן דִי שְׁטָאָרְקָע
 יְסּוּרִים וּוֹאָס עַר הָאָט גַעַלִיטַן, אָוָן אַינְדְרוֹיסַן אִיז
 גַעַזְוָעָן בִּיטְעָרָע פְּרַעַסְט, דָאָךְ אִיז אַמְקוֹהָ גַעַזְוָעָן בַּיִ
 אִים אַזְוִי חַשּׁוֹב אָז עַר אִיז אַפְּיָלוּ גַעַזְוָעָן גַרְיִיט צָוְ גַיִין

בְּרַעֲכָן דִּי אַיִז אֹונַ זַיַּךְ טַוְבָּלַן אַיְגָעָם טַיְיכַּ...], אֹונַ עַר
הָאָט גַּעֲדָאָנְקָט דָּעַם בַּאֲשַׁעַפְעָר אֹז עַס אַיַּז בְּרוּךְ הַשֵּׁם
גַּעֲרוּעַן אַ פִּינְגָּעַ מַקְוָה וּוֹאוּ דָעַר גַּאֲנָצָעַר עַוְלָם הָאָט
גַּעֲקָעַנְטַ גַּיְין (עַזְנַ פּוֹכְבִּי אָוֶר, חַלְקַ אַגְּשַׁי מַוְהָרַן בְּסֻופּוֹ).

איינער איז גַּרְעָסָעַר פֿוֹן מִיר

בְּיִ שְׁלַשׁ סְעוּדוֹת הָאָט רַבִּי נָתֵן אַסְאָךְ אַרְוּמְגַעַר עַדְתַּ
זַיַּךְ מַחְזָק צַו זַיַּין מִיטַּ אַמְנוֹנָת חֲכָמִים (עַזְנַ לְקוּטִי הַלְּכוֹת
רָאַשׁ חֹדֶשׁ, הַלְּכָה זַיְבָּסּוּפּוֹ, מִיסְדָּעַל לְקוּטִי מַוְהָרַן חַלְקַ אַ, סִימָן
סָאַ), וּוַיְיַלְלַ גַּלְיִיבָּן אַיְן צְדִיקִים אַיַּז אַיסּוֹד אַיְן אִידִישְׁקִיטַ,
אַיַּד דָּאָרְפַּ שְׁטַעַנְדִּיגַ וּוַיְסַן אֹז עַס אַיַּז דָּא אַיְגָעָר וּוֹאָס
אַיַּז גַּרְעָסָעַר פֿוֹן מִיר, אַיְגָעָר וּוֹאָס וּוַיִּסְטַ מַעַר פֿוֹן מִיר,
דָעַר אַיְכְּבָעַר שְׁטַעַטְעַר זָאַל אַפְּהִיטַ אֹז מַעַן מַאֲכַט יַעֲדַן
אַנְוּעַק, קָעַן מַעַן זַיַּךְ נַאֲכַדְעַם אַיְגָאנְצַן אַרְאַפְּקִיְיקְלַעַן
פֿוֹן אִידִישְׁקִיטַ, צָוָם בִּיְשְׁפִילַ, אֹז עַס מַאֲכַט זַיַּךְ אַיַּן
שְׁטוֹב אַ שְׁאַלָּה צַו פְּרַעָגַן, אֹוֵיב יַעֲדַעַר אַיַּז דָעַר וּוּעַלְתַּ

דעך הייליגער רבבי נטען

אייז בּי דִיר אַפְגָעֶפְרָעֶגֶט – וּוועם וּוועסְטוּ פֿרָעָגֵן דִי
 שְׁאָלָה ? לְאמִיר אַפְילַו זָאגַן דַו בִּיסְט אַשְׁטִיקָל תְּלָמוֹד
 חָכָם אָוֹן דַו הַאֲסַט גַּעַלְעָרְגַּט דִי הַלְּכוֹת, אַבְעָר נִישְׁטָ
 אַיְיבִּיג קָעָן מַעַן זִיךְ פַּאֲרָלָאָזָן אוּיפּ וּוֹאָס מַעַן הַאֲט
 גַּעַלְעָרְגַּט, וּוַיְיל דִי נַאֲטוֹר פַּוִּינָא מַעַנְטָשָׁ אַיְז אָז עַר הַאֲט
 זִיךְ זַיְיעָר לִיב, דִי אוּיגַן קָעָן אִים פַּאֲרָנָאָרָן, בִּין מַעַן קָעָן
 חָלִילָה עֻזְבָּר זַיְינָן אוּיפּ הַאֲרָכָע עֲבִירוֹת וּוֹאָס עַס קוּמָט
 זִיךְ דַעֲרוֹנִיףּ כְּרָתָה רַחְמָנָא לְצַלּוֹן, דַעֲרָפָאָר דַאֲרָףּ אַ
 אַינְגָעָרְמָאָן וּוַיְסָן אָז בּי שְׁאָלוֹת אַיְז שְׁטוֹב מַזְוּן
 יַעֲדָע מַאל עַקְסְטָעָר פֿרָעָגֵן, מַעַן קָעָן זִיךְ נִישְׁטָ
 פַּאֲרָלָאָזָן אוּיפּ וּוֹאָס דַעֲרָ דִין הַאֲט גַּעַלְפְּסָקְנָט פַּאֲרִיגְגָּ
 מַאל אָוֹן זָאגַן אָז דָאָס אַיְז עַנְלִיךְ, אָוֹן אַנוּדָאִי קָעָן מַעַן
 זִיךְ נִישְׁטָ פַּאֲרָלָאָזָן אוּיפּ דַעֲם אַיְגָעָנָעָם שְׁכָל אָוֹן בְּכָלָ
 נִישְׁטָ גַּיְינָן צּוּם רַב אַדְעָר דִין פֿרָעָגֵן.

דער הייליגער רבּי נָתָן

נא

ווער האט געלאגעט טויזשן מיין לאבען צום גוטן?

קונט אוייס איז דער לאבען פון איד איז
אויסגעשטעלט צו גלייבן אין צדיקים אוין חכמים,
דעראפאר דארפֿ מען זיך זיעער מחזק זיין אין אמונה
חכמים, אַפְגַעַרְעַדְט ווי מען דארפֿ אַכְטִוְנָג גַעַבָּן נִישְׁט
צו פְרַעֲגָן קִיְינְ קְשִׁיוֹת אָוִיפֿ אַעֲרְלִיכָן אִיד, אַצְדִיק נְוָאָס
אייז זיך מּוֹסֵר נְפֶשֶׁ צו אַרְיִינְבְּרַעְנְגָעָן אין די וועטלט די
אמונה אַינְעָם אַיְיבְעַרְשָׁטָן, אַפְיָלוּ אַמְּאָל זְעהַט מען
ニישט פון אַינְדרְוִיסְן ווי ער לאערנט אַדער ער דְאַוועָעָט,
פָאַרְקָעָרט, פָוְנְדְרְוִיסְן זְעהַט אָוִיס אַז ער אִיז נָאָר
פָאַרְנוּוֹמָעָן צו רְעַדְן מִיט מְעַנְטְשָׁן נִישְׁט צו ווַיְכְטִיגָע
זָאָקָן וּכְאָ, דָאָק קְעַנְסְטוֹ קִיְינְמָאָל נִישְׁט ווַיְסָן וְוָאָס ער
טוֹט דְעַמְאָלָטָס בָאָמָת אוֹן וְוָאָס זִיין בְּנוֹנָה אִיז מִיט
דָעַם, נָאָר פָלוֹצְלִינְג וּוּעַסְטוֹ זְעהָן אַז נְאַכְדָעָם וְוָאָס ער
הָאָט מִיט דִיר גַעַרְעַדְט די אַלְעָן כְלֹמֶרְשָׁט נִישְׁט

דַעַר הַיִלְיָגֵעַ רֶבֶּי נְתָן

וַיַּכְתִּיכְעַזְבֵּן זָאָכָן, הַיְיָבָסְטוֹ אָזְנָ צָו לְעַרְגָּעָן אָזְנָ צָו
 דְּאָנוּעָנָעָן... מִיטָּדָעָם וּוָאָס עַרְהָאָט מִיטָּדָיר דְּעַרְצָיְלָט
 מְעֻשְׁיוֹת אָזְנָ אַרְוָמָגָעָרָעָט פָּאַרְשָׁיְדָעָנָעָ זָאָכָן וּכְוָאָ
 הָאָט עַרְהָאָט אַרְיִינָגָעָכָאָפָט צָו דִּי קְדוֹשָׁה אָזְנָ פָּלוֹצָלִינָג
 לְעַרְגָּסְטוֹ שָׂוִין אָזְיךָ, פָּלוֹצָלִינָג הָאָסְטוֹ שָׂוִין אָזְיךָ אָ
 גַּעֲפִיל צָוָם אַיְיָבָעָרָשָׁטָן, אָזְנָ דָוָ כָּאָפָסְט אָפָיְלוֹ נִישָׁט
 פָּוָן וּוָאוֹ דָאָס אִיז גַּעֲקָוּמָעָן, דְּעַרְפָּאָר אִיז בִּים הַיִלְיָגָן
 רֶבֶּיְזָן גַּעֲוָעָן דַעַר עַקְרָאָמָוֹנָת חַכְמָיִם (לְקוּטִי מוֹהָרָן חַלְקָ
 אָ, סִימָן קָכָגָ), אַמְעַנְטָשָׁ זָאָל זִיךְ מַקְשָׁר זִיךְ צָוָם צְדִיק אָזְנָ
 אַנוּעָקָנוֹוָרָפָן אַינְגָאנָנָצָן זִיךְ אַיְיָגָעָנָעָם שְׁכָלָ.

דִּי טִיפְעַחַכְמָה פִּינְגָּעָם פְּשָׁוּטָן אַיְיָפְפִירָוָג

דְּעַרְנוּוַיְלָ אִיז דְּוַרְכָּגָעָגָאנָגָעָן דִּי גָּאנָצָעָ וּוָאָךְ פָּוָן
 פְּרַשְׁתָמָקָץ - חַנוּכָה, רֶבֶּי נְתָן הָאָט זִיךְ גַּעֲפִירָט חַנוּכָה
 מִיטָאָזָא מִין דְּבִיקָוֹת וּכְוָאָ, דָאָךְ אַבְעָר מִיטָן גַּרְעָסָטָן
 מִאָס פְּשָׁטוֹת, אַבְעָר וּוִיפְיָיל חַכְמָה עַס אִיז גַּעֲוָעָן אִיז

דער הייליגער רבוי נָתֵן

נָגֵן

די פְּשִׁטוֹת קָעַן מַעַן זַיַּךְ גִּישַׁת פֶּאֲרִשְׁטָעַלְּן, וּוּעָר עַס
לְעַרְנַט לְקוֹטִי הַלְּכוֹת, סְפָעָצִיעַל בֵּי דִי גְּרוֹיסָע שְׁמוּעָסֶן
וּוּרְבִּי נָתֵן שְׂרִיבֶט פְּשָׁוֹט אָוָן עַר חַזְרִיט אַיְבָּעָר זַיְגָּע
וּוּעַרְטָעָר, דָּאַכְּט זַיַּךְ אִים אָז לְקוֹטִי הַלְּכוֹת אַיְזָ גַּעַשְׁרִיבֶן
גַּעַזְוָאָרֶן בָּאֲרִיכָּות, דָּעָר אַמְּתָ אַיְזָ אַבָּעָר אָז לְקוֹטִי
הַלְּכוֹת אַיְזָ גַּעַשְׁרִיבֶן גַּעַזְוָאָרֶן אוּיסְטָעָרְלִישׁ קְוִירֶן, בֵּי
יְעַדְן אָוֹת קָעַן מַעַן אַסְאָךְ מַעַר דָּעַרְבְּרִיְּטָעָרֶן, רְבִּי נָתֵן
אַיְזָ גַּעַזְוָעָן אַזְוִי פָּאֲרִיאָגֶט אָז עַר הָאָט דָּאָס גַּעַשְׁרִיבֶן
מוֹרָאְדִּיג שְׁגַעַל אָוָן קְוִירֶן, נָאָר וּוּבְּאָלְד עַר הָאָט
גַּעַהָאָט דִי חַכְמָה צָו שְׂרִיבֶן אַוִיפָּזְעָר אַפְּשָׁוֹטְעָז
שְׁפָרָאָךְ קָעַן זַיַּךְ אַמְּאָל דָּאַכְּטָן אָז עַר אַיְזָ מָאָרִיךְ, אַבָּעָר
בָּאַמְּתָ קָעַן מַעַן נָאָךְ אַסְאָךְ מַעַר מְרַחִיב זַיְינְזָעָדָעָן.

איַיְין זַוָּאָךְ פָּאָר דִי פְּטִירָה

פְּרִיְּטָאָג צְוַנְאַכְּטָס פְּרַשְׁתָ מַקְזָ אַ זַּוָּאָךְ פָּאָר
הַסְּפָלְקָוֶת הָאָט עַר אַוִיךְ גַּעַרְעַדְטָ פָּוּן דִי זַעַלְבָּעָ תּוֹרָה

דער הייליגער רבבי גאנז

(חדי רבוי שמעון - לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סא) ווי דער היליגער רביעת פון "אחדות" (עין שם מאות ר' ואלה), און ער האט דאס צוֹגַעַשׂ טעלט צו די מנורה וואס האט שכוכות מיט חנופה.

רוי אוזי קען מען צאמברענגן אלע אידן?

אין די תורה געפונגען מיר איז די מנורה וואס דער
באשעפער האט געהייסן מאכן פארן משכן איז
באשטיינגען פון גיין אונ פערציג חלקיים (יען רשי' שמות
כה, לה), אבער אלעס האט געמויזט וועגן אויסגעהאקט
פון אין שטייל גאלד, מען האט נישט געתארט מאכן
עקסטעד די בעכערס די קנאָפַן די בלזמען זכרי אונ
נאָכְדָעָם יעדע זאָך אַרְיִנְשְׁמַעְלָץָן אויף זיין פלאָז, גיין!
מען האט פון דעם אין שטייק גאלד אלעס גלייך
געמויזט אויסשניצען (שמות כה, לא). משה רבינו האט
דאָס נישט געקענט פארשטיין: ווי אַזְוֵי קען מען פון

דער הייליגער רבוי נטען

איין שטיך גאלד מאָקן אַ מנורה פון אַזוייפֿל מִינִי
 חֲלֻקִים ? - דאס איז פאר משה רבינו זיינער שׂווער
 געוווען צו פֿאַרְשְׁטִיין (מְנֻחֹת כֶּת ע"א). דער הייליגער רבוי
 נטען האט דאס מסביר געוווען, די נײַן פֿערצִיג שְׂטִיקְלָעַר
 פון די מנורה וווײַזְז אַוִיף אַלְעַ צְרוּעָלָעַף שְׁבָטִים, וואָס
 זיינער גַּעֲמַעַן אַיז אַוִיך פֿוֹנְקְטְּלִיך נײַן אַוִיך פֿערצִיג
 אוֹתִיות : רַאֲבֵן שְׁמַעַן לְוִי יְהוָה יְשַׁׁכֵּר זְבוּלֹן דָּן
 נְפַתְּלִי גָּד אַשְׁר יוֹסֵף בְּנֵי מִינִין. דאס האט זיך משה רבינו
 זיינער גַּעֲפְּלָאָגֶט : ווי קען מַעַן באָנוֹיִזְז אָז אַלְעַ אַידָּן
 זָאלָן זיך האַלְטָן צוֹאָמָעַן, כָּאַטְשִׁיג יְעַדְעַר האַט אָן
 אַנְדְּעַרְן שְׁבָט, אַוִין אָן אַנְדְּעַרְעַ שְׁנִית, דָאָך זָאלָ ער
 גַּעֲדַעְנָקָן אָז אַלְעַ קְוַמְעַן אַרְוִיס פֿוֹנְגָעָם זָעַלְבָּן שְׁטָאמָן,
 פֿוֹנְגָעָם זָעַלְבָּן טָאַטָּן יעַקְבָּן, אַוִין מַעַן קָעַן זיך האַלְטָן
 צוֹאָמָעַן... ! דאס צו באָנוֹיִזְז אַיז זיינער שׂווער
 אַנְגַּעַקְוַמְעַן פֶּар משה רבינו.

דעך הייליגער רבבי נחן

"אַחֲדִות" דֵי גְּרָעֵסֶטֶע זָאָךְ

מיר געפונגען וועגן יעקב אביני האט געבענטשט די קינדרער, האט ער זיי חושד גענווען, ווער וויסט צו יעדר האלט זיך נאך שטארק אין די אמונה (בראשית רבבה פרשה צח, ג), האבן זיי אלע גלייך געזאגט: שמע ישראל - הער צו טאטע ישראל [יעקב], פונקט איזוי ווי דו גלייבסט מיט דייןGANZUAהארץ אין באשעפער, איזוי זענען מיר אלע קינדרער אויך ברוך שם שטארק אין די אמונה; הני"ה אלקינו הני"ה אחד - דער באשעפער אין אונזער איינציגער באשעפער אויף אייביג. ווי נאר ער האט דאס געהרט, האט ער גלייך געזאגט: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועוד; וואס דאס אויך אויך פונקטליך גיין און פערציג אותיות, וויל או מען האלט זיך צויאמען איז מען זוכה צו וויסן או עס איז דא נאר איין באשעפער און אויסער אים איז גאנזישט דא.

דער הייליגער רבוי נָתֵן

אנטלויף פון אַזְעַלְעַכְעַ מִצּוֹת

פארקערט אויך, מחלוקת ברעננט צו די עריגסטע
 זאכן, דערפֿאָר וואו דו זעהסֶט אַ מחלוקת אַנטלויף
 גלייך פון דָּארט, און אַוּודאי מיש זיך נישט אַרײַין אַין
 יעדע מחלוקת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, רעד דיך נישט אַרײַין אָז דו
 טוּסֶט אַמְּנָה מיט מחלוקת... לאָמִיר זעהן אָז מען זאל
 קומען צו אַשְׁטַעַרְבְּלִיך קראאנקן מענטש וואס אַיז שׂוֹין
 כמַעַט אַגּוֹסָס, אַים דערצַיְילַן אַפְּעַטְנַ שְׂטִיקָל לְשׂוֹן
 ברַע... וואס זועט ער ענטפֿערַן?! טוּ מִיר אַטּוֹבָה
 פַּאֲרַדְרַיִ מִיר נישט דָּעַם קאָפּ! דו זעהסֶט נישט קוּסָם
 וואס אַיך אַטְעַם? – אַיך זעה שׂוֹין נישט קיינעם אַין עַס
 אַינְטַעַרְסִירַט מִיר נישט קיינעם.

אַין אָז ער האָלַט אַנְדַעַרְשׁ – וואס אַיז?

האט רבוי נָתֵן דָּעַם לְעַצְטַן פְּרִיעִיטָאָג צוֹנָאַכְטָס אַסָּאָך
 אַרוּמְגַעַרְעַדְעַט ווי אַידַן דָּארְפַּן זיך האָלַט בְּאַחֲדוֹת,

דער הייליגער רבוי נָתֵן

כָּאַטְשִׁיג יַעֲדָר הָאָט אָן אַנְדָּעַרְעַ שֶׁכֶּל אָוֹן אָן אַנְדָּעַרְעַ
 פָּאַרְשְׁטָאַנְד דָּאָך דָּאָרְפּ מַעַן זִיך נִישְׁט קְרִינְג צְוִילְבּ
 דָּעַם, פָּאַרְקָעַרְט דָּאָס אִיז דִּי שְׁעַנְסְּטָע זָאָך אָז כָּאַטְשִׁיג
 יַעֲדָן צִיהָט צָו אָן אַנְדָּעַרְן וּוּעָג, דָּאָך הָאָלָט מַעַן זִיך
 צְוַזְאָמָעַן וּוַיְיל מִיד אַלְעָ גְּלִיְיבָן אִין אִין בָּאַשְׁעַפְעַר.

דער חָלוֹם: אֹוִיפּ דִּי וּוּעָלַט אִיז נִישְׁט כְּדָאי!

נָאָך דִּי תּוֹרָה הָאָט עַר גַּעֲמָכְט אַטְעַנְצָל, דָּעַרְנָאָך
 וּרְעַן דָּעַר עַוְלָם אִיז שְׂוִין אַנוּעָקָגָעָגָעָגָעָן הָאָט עַר
 דָּעַרְצִיְילְט, אָז עַר הָאָט גַּעֲהָאָט אַחְלוֹם מִיטְן רְבִינְז, וּוַיְ
 עַר הָאָט גַּעֲבָעָטָן דָּעַם רְבִינְז אָז עַר וּוַיְל לְעַרְנָעָן מִיטְן
 אִים דָּעַם סְפִּיר הַגְּשָׁרָף, הָאָט אִים דָּעַר הייליגער רבוי
 גַּעֲזָגָט: אֹוִיפּ דִּי וּוּעָלַט אִיז נִישְׁט כְּדָאי! [פּוֹזְן דָּעַם
 הָאָט עַר שְׂוִין פָּאַרְשְׁטָאַנְגָּעָן אָז עַר דָּאָרְפּ אַנוּעָקָגָיִין פּוֹזְן
 דָּעַר וּוּעָלַט].

דער הייליגער רבוי נַתָּן

לפֿנִי מי אַתָּה נְכָנֵס ? לְמִקְומֵשׁ לְהַבְּתָה ...

דער נאך האט ער אַנְגָעָה וַיַּבַן פָּאַרְצְוֹן אֲגַן דִּי נַסְחָ פָּוּן
די עַבְדָּה פָוּנָעָם כָּהֵן גָּדוֹל וּוֹאָס מַעַן זָאָגֶט יוֹם כִּיפּוֹר,
ער האט דָאָס גַּעַזְאָגֶט מִיט גְּרוֹיס גַּעֲנוֹווִין : רַאֲהָה לְפֿנִי מַי
אַתָּה נְכָנֵס לְמִקְומֵשׁ לְהַבְּתָה שְׁלַהְבָּת ... זְהָבִים מַעֲבִיר
וְלֹבְנִים לְזָבֵשׁ שְׁעַבְדָּת הַיּוֹם בְּבָגְדִּי לְבָנָן ... נְכָנֵס לְמִקְומֵשׁ
שְׁנְכָנֵס וְעַמְדָה בְּמִקְומֵשׁ שְׁעַמְדָה ... אָוֹן מַעַן האט נִישְׁטָה
פָּאַרְשְׁטָאָנָעָן פָּאַרְצְוֹוָאָס ער וּוַיִּנְטֵט אָזְוִי .

יא ! פָּאַר דִּיר אַיוֹיךְ דָא גוֹטֶעָ עַצְוֹת

שְׁבָת בַּי שְׁלַשׁ סְעֻודֹת האט ער אַנְגָעָפָאַנְגָעָן צָו
לְעַדָּן אַפְעָן אָז מַעַן וּוּעַט זִיִּין אֲמַת אָוֹן אַגּוֹסָס, אָוֹן מַעַן
וּוּעַט מַוְזָן לִיגַן מִיט דִי פִּיס צוֹם טִיר, אָוֹן ער האט
גַּעֲרָעַדְט פָוּן פְּרִשְׁתָמָקָץ, וּוּיִטְעַר אַוִּיף דִי זַעַלְבָע תָּרָה
(לקוטי מַהְרָן חַלְק א, סִימָן סָא), אָז מַעַן זָאָל זִיךְמַחְזָק זִיִּין
מִיט אָמוֹנָת חַכְמִים וּוֹאָס דָאָן האט מַעַן שְׁטַעַנְדִּיג

דער הייליגער רבבי גתָן

רייכטיגע עצות ווי איז זיך אומציגין אין לעבן, אויך
 האט ער גערעדט די גרויסקיט פון דראיקן די ספרים
 פונגעם צדיק, וואס דורך די ספרים קען מען זיך
 שטענדייג צוביינדן צום צדיק, אין דער צדיק בליבט
 צוויישן אונז.

דער עקר מען זאל זיך האלטן אין רבִּין

די ליעטטע וואך פרשׂת ויגש האט ער נאך
 אַרְאָפֶגֶעַ שְׁרֵיבָן חִידּוֹשִׁי תּוֹרָה אֲוִיפָּה די מְשֻׁנָּה (מועד קטן
 א, א) "מְשֻׁקֵין בֵּית הַשְּׁלָחִין בְּמַעַד"; דערנאך האט ער
 געזאגט פאר איינעם: אֲפִילוּ מען זאל זיין דער
 עריגסטער בעל עברה, דער עקר מען זאל זיך האלטן
 אין רבִּין, וועט מען בְּנוֹדָאי תְּשׁוּבָה טוֹהָן אַוְן מען וועט
 קאָבן אַפְּיקָן.

דען הייליגער רבינו נתן

סא

דריקון די ספרים אוון פארקליעץן די ספרים

מייטנואך - צוועוי טאג פארן הסטלקות, האט ער געזאגט פאר אונשי שלומינו, אז דען עקר זאל מען זעהן צו דרייקון די ספרים אוון צו פארשפריעטען די ספרים; פְּרִיְּטָאָג פַּאֲרֶטָאָגָס עַשְׂרָה בְּטַבֵּת, דָעַם לְעַצְּטָן טָאג אַיִּין זַיִּין לְעַבְּן, הָאָט עַר נַאֲכָמָאָל גַּעֲרָעָדָט די ווַיְכִּתְבִּיכְּקִיִּיט פֿוֹן דָּרִיקָוּן אוֹן צוֹשְׁפְּרִיְּעָטָן די ספרים, הָאָט עַר דַּעַמְּאָלָטָס גַּעַזְאָגָט מִיט דָעַם לְשָׁוֹן: אֹז עַזְּרָא הַסּוֹפֵר גִּיְּתָא אָנוּעָק, אוֹן טְרִיבִּיף פְּסִיל אַיִּז זִיךְ מַתְגָּבָר, אַזְׂוִיפֵּל וּרְיִ עַס אַיִּז הַיִּנְטָט דָא טַוִּיזְעַנְטָעָר אוֹן צַעַנְדְּלִיגָעָר טַוִּיזְעַנְטָעָר טְרִיבִּיף-פְּסִול, גָּאָר אַיִּיךְ הָאָפָּא אֹז אַיִּין בְּלַעַטְל פּוֹנְעָם רְבִינְיָס ספרים וּוּעָט זַיִּין אַתְיקָוּן אוֹיְפָא לְסִדְינָג; נָג, זָאָג אַיִּיךְ אַיִּיךְ אָז: "אַיִּיעָר אַרְבָּעָט זָאָל זַיִּין - אַיְּרָא זָאָל דָרִיקָוּן די ספרים, ס'זָאָל זַיִּין יְפֹצֵוּ מַעֲנִינְתִּיךְ

דער הייליגער רבוי נָתֵן

חוֹצֶה".... אִיר זָאַלְט זַיִן שְׁטָאַרְקּ מִיטּ רְצֹן! מִיטּ
טְרַחָא! אָוֹן מִיטּ גָּעַלְטּ!!!

אלֶעָס גוֹטֶס - וּוֹאָס מִינִינְטּ דָּאָס?

צַוְפָּרִי הָאָט עַר אַנְגָּעַטְוַהּן טְלִית וְתְּפָלִין, גַּעֲדָאַרְוַעַנְטּ
אוֹן גַּעַזְאָגַט סְלִיחֹות מִיטּ אַלְעַ כְּחֹות, כְּאַטְשִׁיגּ עַר אַיזּ
שְׂוִין דָּאָן גַּעַזְוּעַן זַיִעַר זַיִעַר שְׁנוֹואָךּ אָוֹן עַס אַיזּ אַים
שְׁנוֹועַר אַנְגָּעַקְוִמְעַן דָּאָס בְּעַדְן, דְּעַרְגָּנָאָךּ הָאָט עַר
גַּעַלְעַרְגַּט אַינְעָם גַּרְוִיסְן שְׁלַחַן עַרְוֹךּ אָוֹן גַּעַמְאָכְטּ אָ
סְיִום אַוִּיפָּן שְׁ"ה, אַוִּיךְ הָאָט עַר גַּעַזְאָגַט תְּהַלְּים,
דְּעַרְגָּנָאָךּ הָאָט עַר גַּעַבְעַטְן זַיִן פְּלִמִּיד נְחַמְּן עַזְזָר, עַר
זָאַל אַים בְּרַעֲנַגְעַן "כָּל טֻובּ", הָאָט עַר נִישְׁטָ
פְּאַרְשְׁטָאַנְגַּעַן וּוֹאָס עַר וּוְיל, הָאָט עַר אַים מְסִבִּיר גַּעַזְוּעַן
עַר זָאַל אַים גַּעַבְנַן דָּעַם פְּנִ"ה, וּוֹאָס דָּאָס אַיזּ אַלְעָס
גוֹטֶס.

שְׁבַת' דִּיגֶּעָע עָסֵן

שְׁפַעַטָּר אֵין טָאג הָאָט עַר גַּעֲבָעַטָּן מַעַן זָאַל אִים
בְּרַעְנְגָעַן פָּוּן דִּי שְׁבַת' דִּיגֶּעָע עָסֵן, עַר וּוַיל עָסֵן לְכֹבֵד
שְׁבַת, עַר הָאָט זִיךְ גַּעֲנוֹאַשָּׂן, אַבְּעָר עַר הָאָט קְוִים קְוִים
גַּעֲקָעַנְטָעַן עָסֵן אַכְוִית מִיט אַבְּיִסְלָזָוֶף אַוְן אַבְּיִסְלָזָיְמָעָס,
דְּעַרְנָאָךְ הָאָט עַר גַּעֲזָאָגֶט אֹז עַר וּוּעַט שְׂוִין בְּעַנְטְּשָׁן
וּוִיְּפָן בְּעַט דְּעַרְנָעָבָן, בִּים בְּעַנְטְּשָׁן הָאָט מַעַן גַּעְהָעָרָט
וּוִי עַר זָאָגֶט "הַרְחָמָן הַוָּא יַמְשִׁיךְ עַלְיָ קְדוּשָׁת אָרֶץ
יִשְׂרָאֵל" - דָּעָר אַיְבָּקָעָרְשָׁטָעָר זָאַל מַמְשִׁיךְ זִין אַוִּיפְּ מִיר
דִּי קְדוּשָׁה פָּוּן אָרֶץ יִשְׂרָאֵל.

אִיךְ הָאָבָּאָךְ אַזְוִיפְּלָל צַו שְׁרִיְּבָן...

גָּאנְטָ פָּאָר שְׁבַת הָאָט עַר גַּעֲבָעַטָּן אֹז מַעַן זָאַל
בְּרַעְנְגָעַן דִּי שְׁבַת לְעַכְט, וּוֹעַן מַעַן הָאָט גַּעֲבַרְעַנְגָט דִּי
לְעַכְט הָאָט עַר גַּעֲזָאָגֶט: נַר שְׁבַת נַר חַנִּיכָּה אַוְן נַר יוֹם
טוֹב אִיז אַלְעָס אַיְין זָאָךְ; אַוְן עַר הָאָט צַוְּגָעָלִיגֶט: אִיךְ

דעך הייליגער רבוי נָתֵן

האָב נָאָך צוֹ שְׁרִיּוּבָן אֶזְוִיפִּיל הַלְּכוֹת וּוּעֲגָן דֵּי לְעַכְט,
נָאָר אַיךְ הָאָב שְׁוַיִּין נִישְׁטָן קְיִינָן כֵּה.

חַנּוּן הַמְּרֻבָּה לְסָלָחָן

נָאָכְדָּעַם הָאָט עַר אֶנְגַּעַהוַיּוּבָן דָּאָנוּעָנָעַן מְנַחָּה אָנוֹן
מַעַן הָאָט גַּעַהְעָרֶט וּוֵי עַר חַזְרִיט אַסְאָךְ מַאַל אִיבָּעָר דֵּי
וּרְעַרְטָעָר "חַנּוּן הַמְּרֻבָּה לְסָלָחָן", "חַנּוּן הַמְּרֻבָּה לְסָלָחָן";
פָּוּנָן חַנּוּן הַמְּרֻבָּה לְסָלָחָן אַיז עַר אַרְיִינְגַּעַפָּאָרָן אַיְנָעָם
נִיסְחָ פָּוּנָן תְּפִלָּת שְׁבָת [עַר אַיז שְׁוַיִּין דָּאָן גַּעַנוּעָן זַיִעָר
פָּאָרְשָׁלָאָפְט], עַר הָאָט גַּעַזְאָגָט אַלְקִינוּ וְאַלְקִי אַבּוֹתִינוּ
רְצָחָ נָא בְּמַנְוִיחָתָנוּ... מַקְדֵּשָׁ הַשְּׁבָת; דָּעַרְנָאָךְ הָאָט עַר
גַּעַזְאָגָט שְׁמָעָ יִשְׂרָאֵל וְגֹוֹ, אָ�ן זַיִינָן נִשְׁמָה אַיז אַרְוִיס בַּיִּ
אַחֲד...!

דער הייליגער רבּי נָתָן

סה

נָאָך אַיִּין נְאָכֶט אֹוֵיפּ דִּי וּוּעַלְט

אונזערע לײַיט זאגן, אָז באָמָת נְוָאלְט מַעַן אִים נָאָך
גַּעֲקָעַנְט באָעֶרֶדְיָגָן עָרְבּ שְׁבַת [נוֹוי גַּרְוִיס אִיז שְׂוִין דִּי
שְׁטַעַטְל בְּרַסְלְבּ? אָוָן וּוּיְוִיט אִיז שְׂוִין בִּיןְזָן בֵּית
הַחַיִּים?], אָוָן גַּעֲוָעַנְדְּלִיךְ אִיז מַעַן בֵּי אָוָנוּ זַיְעַר
מַקְפִּיד גַּלְיִיךְ צָו באָעֶרֶדְיָגָן, נָאָר וּוּבָאָלְד רבּי נָתָן הָאָט
זַיְיכּ אָמָל אַרְוִיס גַּעֲרָעַדְט אָז עָרּ וּוּיל בְּלִיְיבָן אֹוֵיפּ דָּעַר
וּוּעַלְט נָאָך אַיִּין נְאָכֶט! עָרּ הָאָט זַיְיכּ נָאָך גַּעֲוָאַלְט
אָבִיסְל מִינְיָשְׁבּ זַיִּין פָּאָר מַעַן באָעֶרֶדְיָגָט אִים...
נְאָכְדָּעַרְצָו אָז עָרּ הָאָט שְׂוִין גַּעֲהָאָט גַּעֲצִינְדָן דִּי שְׁבַת
לְעַכְט [לוֹיִטְן מְנֻהָגּ פּוֹנְעָם רבּיְיָן צָו צִינְדָן פֿרְיעָר דִּי
לְעַכְט], דָּעַרְיַבְעַר הָאָט מַעַן אִים גַּעֲלָאָזְט אַיְבָעַר שְׁבַת
אַיִּין זַיִּין צִימָעָר אֹוֵיפּ דָּעַר עָרְד, אַיְגָעָם אַנְדָּעָרָן צִימָעָר
הָאָט מַעַן גַּעֲדָאָנוּעַנְט אַגְּאָנְץ שְׁבַת.

דער הייליגער רבּי נָתֵן

פארנוואס האבן מיר גע'ר Ordפֿט דעם איד?

מוֹצָאִי שְׁבַת אִיז גַּעֲנוּעַן אַ רְיַזְגָּעַ לְנוּהָ, וּוּי דַי גַּאנְצָע
 שְׁטָאַט מַעֲנָעַר פְּרוּיעָן אוֹן קִינְדָּעַר – אַפְּפִילּוּ אַלְעַ זִינְעָן
 מַתְנָגְדִּים – זַעֲנָעַן אַרְוִיסְגַּעַקְוּמָעַן אִים בָּאֲגָלִיְיטָן, אוֹן
 אַלְעַ האַבָּן זַיִינָר גַּעֲנוּיִינְט, מַעַן הָאַט זִיךְ גַּעֲמָאָכְט אַ
 חַשְׁבּוֹן: פָּאַרְנוֹואָס האַבָּן מִיר גַּעֲרַדְפֿט דַעַם אִיד?
 וּרְאָס הָאַט עַר אוֹנָן דַעַן שְׁלַעַכְטָס גַּעֲטוֹהָן? פָּאַרְנוֹואָס
 אִיז אִים גַּעַקְוּמָעַן אֹז מַעַן זָאַל אִים אֶזְוִי פִּינְגִּין אוֹן
 נִישְׁט לְאוֹן מְנוּחָה?

קוּמֶּט אִים אֶזְוִי אוֹיסְצּוֹפִּינְגְּעָן?

מַעַן קָעַן זִיךְ נִישְׁט פָּאַרְשְׁטָעַלְן דַי שְׁנוּעָרָע בִּיטְעָרָע
 גַּסְיוֹנוֹת וּוֹאָס דַעַר הייליגער רבּי נָתֵן הָאַט גַּעַהָאַט
 אוֹיסְצּוֹשְׁטִין בִּים לְעַבָּן, יַעֲדָעַר הָאַט אוֹף אִים
 גַּעַרְעַדְט אַלְעַס שְׁלַעַכְטָס, גַּעֲמָאָכְט פַּוַּן אִים דַי גַּעַרְעַסְטָע
 גַּעַשְׁפָּעַט אוֹן לִיצְנוֹת, אַבְּעָר וּוֹעֵן עַר אִיז אָנוּקָה הָאַט

דער הייליגער רבּי נָתֵן

מען זיך געכאנט ווי שטארק מען האט זיך באנאריישט,
 צו רודפין א ערלייכער איד וואס האט קיינעם נישט
 געטשעפעט, ער האט מיט קיינעם נישט געהאט
 צוטזהן, פארקערט ער האט נאר געהאלפֿן יעדן איד,
 און בלוז וויל ער איז מפרסם זיין הייליגן רבּיין קומט
 אים איזוי אויסצופֿיניגען און איזוי צו באַרעַן? וואס
 קאָבן מיר גענוואָלט פון אים?!

געקענט זיין אֶזְאָרְבִּי ווי דער באַרדיטשוויכער רבּ!

אמאל אלץ יונג בחור פון נײַנְצָן יאָר וועלענדיג
 אַרְיַינְגִּין אַין די מְקוֹה בְּשָׁכְנוֹת פון מִין טָاطָעָן זְכָר
 צְדִיק לְבָרְכָה, הָעָר אַיך אֲרוֹסִים גַּעַשְׂרִיְיעָן פון אָוָנטָעָן
 טִיר, לִיְיג אַיך צו די אוַיעָרָן אַון אַיך הָעָר ווי דער
 וואָזְדִּיסְלָאָבְּעָר רבּ [הַרְהָעָצָמָה] רבּי ישְׁכָר בָּעָר הַלְּיָי
 רָאָטָעָנְבָּעָר זְצֻוקְּלָן, פון די גְּרוֹסָע אַנְגָּעָנוּמָעָן רְבָּנִים
 אַין נִיּוּ יָאָרְקָן שְׁרִיְיט אָן אַיד, זְעהָט אָוִיס אָז יָעָנָעָר

דער הייליגער רבוי נָתֵן

האט געַרעדט אויף רבוי נָתֵן, האט ער אים שטארק
 באַשְׁרִין: איר וויסט ווער רבוי נָתֵן איז גענעוֹן? איר
 מײַנט איז וויל ער האט זיך געַרוףַן "רבוי נָתֵן" קען מען
 מזּוֹלֵל זיין אין אים? רבוי נָתֵן וואַלט געַקעַנט זיין אַזָּא
 רבוי ווי אלֶע גַּרוֹסֶע צְדִיקִים אין יעַנְעַ צַיִיטַן, ווי לְמַשְׁלֵךְ
 דער באַרְדִּיטְשְׁוַבָּרְךָ! און אַזְׂוִי האט ער וויטַעַר
 אויסָגַעַרְכַּעַנט אלֶע צְדִיקִים פֿוֹן דַעַמְאַלְטַס... נָאָר רבוי
 נָתֵן האט זיך אַינְגָאנְצָן אַנוּעַקְגַּעַבָּן זיין נָאָמָעַן אַוְן
 אַנוּעַקְגַּעַוְאַרְפָּן זיין רבִּיסְטְּעַנוּעַ, ער האט נָאָר
 גַּעַנוֹאַלְטַז זיין אַפְּלַמְּיד פֿוֹן דַעַם רבִּיבִּין אַוְן מַשְׁמַשְׁ זיין
 דַעַם רבִּיבִּין, אַכְּעָר פָּאָר זיך אַלְיַין וואַלט ער געַקעַנט זיין
 אַיְינָעַר פֿוֹן דַי גַּרְעַסְטָע באַקְאַנְטָע צְדִיקִים...!

נָאָר זיין פְּרִיְילִיךְ

דערפאר איז דער אַיְיכְּבָּרְשְׁטָעַר האט אַוְן גַּעַהְאַלְפָּן
 אַז מִיר הָאָבָּן אַזָּא רבִּיבִּין אַוְן אַזָּא תַּלְמִיד, דַאֲרָפָּן מִיר

זיך מוֹרָא/דִיג מַחְיָה זַיִן אוֹן מַחְזָק זַיִן, זַיִך לֵיב הָאָבָן
איינְגעָר מִיטָן אַנְדָעָרָן, אַפְגַעַר עֲדָט וּרְוי מַעַן דָאָרָף
אַנְטָלוֹיְפָן פּוֹן מַחְלוֹקָת, דָעָר הַיִלְיָגֵעֶר רְבִי זָאָגֶט (סְפִר
הַמְדוֹת אָות צְדִיק, סִימָן קַמְטָן) אָז דִי מַחְלוֹקָת נָוָס אִיז דָא
פּוֹן אַינְדָרוֹיְסָן אָוִיפָן דִי צְדִיקִים - דִי עַרְלִיכָע בְּרַסְלַכְבָעָר
אַיְדָן, דָאָס קוּמָט פּוֹן מַחְלוֹקָת נָוָס אִיז דָא אַינְעַנוּוַיְנִינָג
צְוּוִישָׁן דִי עַרְלִיכָע אַיְדָן. דָעַרְפָאָר דָאָרָף מַעַן טַוָּהָן
אַלְעָס אַיְן דָעָר וּוּעָלַט זַיִך הַאַלְטָן צְוַעַאמָעָן מִיט אַ
מוֹרָא/דִיגָע לִיבְשָׁאָפְט, צַו זַיִן פְּרַיְילִיך אֹן זַיִך מַחְיָה
זַיִן מִיט נָוָס מַעַן קָעָן גָּאָר, אֹן צַו דִי זַעַלְבָע צִיִּית
מַחְיָה זַיִן גָּאָך אַיְדָן.

מאָכוֹן פְּרַיְילִיך אַיְדָן דִי גַּרְעָסְטָע מַצּוֹה

דָעָר הַיִלְיָגֵעֶר אַמּוֹרָא רְבִבָּרְזָקָה הָאָט זַוְּכָה גַּעֲזָוָעָן
אוֹ אַלְיָהו הַנְּבָיא פְּלַעַגְט אַסְאָך זַיִן בַּיִּאִים, פָאַרְצִיְילָט
דִי גַּמְרָא (פָעָנִית דָף כְב ע"א) אָז אַמְּאָל הָאָט עַד שְׁפָאַצִּירָט

דער הייליגער רבבי גתָן

מיט אלֵיהו הַנְּבִיא אֵין דִי מַאֲרָק פֿוֹן דִי שְׁטָאָט לְפֶט,
 קָאָט עַר אִים גַּעֲפְּרָעָגֶט צֹעַס אִיז דָא פָּאָרְהָאָן אַיְינְגָּעָר
 וּוֹאָס אִיז אַבְּנָן עַוְלָם הַבָּא ? זָאָגֶט עַר : נְיִין ! פָּלוֹצְלִינְגָּ
 זָעהָט עַר צְוּוֵי מַעֲנְטָשָׂן קִימָעָן פֿוֹן דַּעֲרוֹנוֹיִטְעָנָס רַוְפָּט
 זִיךְ אַלְּיָהוּ הַנְּבִיא אָן : דִי צְוּוֵי מַעֲנְטָשָׂן קָאָבָן עַוְלָם
 הַבָּא ! רַב בְּרוֹקָא אִיז גַּעֲוָעָן זִיְיעָר נִיְיָגְּרָיָג וּוֹעָר זַעֲנָעָן
 דִי צְוּוֵי וּוֹאָס אַלְּיָהוּ הַנְּבִיא זָאָגֶט אַוִּיף זִיְיָ עדָות אָז זִיְיָ
 קָאָבָן עַוְלָם הַבָּא ? אִיז עַר גַּעֲלָאָפָּן זִיְיָ פְּרָעָגָן : וּוֹעָר
 זַעֲנָט אִיד אָוָן וּוֹאָס אִיז אַיְיָעָר אַרְבָּעָט ? קָאָבָן זִיְיָ
 גַּעֲזָאָגֶט, זִיְיעָר אַרְבָּעָט אִיז אָז וּוֹעָן זִיְיָ זַעֲעָן אָ
 טַרְיוֹעָרִיגָּן מַעֲנְטָשָׂן מַאֲכָן זִיְיָ אִים פְּרִיְילִיךְ, אַדְעָר וּוֹעָן
 צְוּוֵי מַעֲנְטָשָׂן קָרִיגָּן זִיךְ פְּרוֹבִירָן זִיְיָ אַוִּיף אַלְעָ וּוֹעָגָן
 אָז עַס זָאָל וּוֹעָרָן שְׁלָוָם. זָעהָט מַעַן פֿוֹן דַּעַם אָז צֹו מַאֲכָן
 פְּרִיְילִיךְ אִידָן אָוָן מַאֲכָן שְׁלָוָם בִּי אִידָן אִיז דִי גַּרְעָסְטָעָ
 מַצְוָה וּוֹאָס אִיד קָעָן נְאָר טְוָהָן.

עו

דער הייליגער רבינו נתן

זאל דער בורא כל עולם ים העלפֿן או מיר זאלן זוכה
זיין זיך צאמצוהאלטן אוין צוועאמען מקבל זיין פֿני
משיח צדקנו במחנה בימינו אמן.

~פֿם ונסלָם שבח לאל בורא עולם~

הספר הקדוש זהה

נדפס לטובת נשמה בבעל מחבר
של הספר זהה מאור עיניינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד
קדושת מרכן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

דצוקללה"ה
נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.